

Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji sa dodatnim protokolima

Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori", br. [10/2001](#), "Službenom glasniku RS - Međunarodni ugovori", br. [12/2010](#), [1/2011](#), [13/2013](#) i "Službenom listu CG - Međunarodni ugovori", br. [1/2014](#). (Napomena Redakcije: Tekst Konvencije nije prečišćen sa dodatnim protokolima).

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o ekstradiciji, sačinjena 13. decembra 1957. godine u Parizu, Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji sačinjen 15. oktobra 1975. godine u Strazburu, i Drugi dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 17. marta 1978. godine u Strazburu, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije, Dodatni protokol i Drugi dodatni protokol u originalu na engleskom i francuskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O EKSTRADICIJI

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova;

Smatrajući da se taj cilj može postići zaključivanjem ugovora ili zajedničkim aktivnostima u pravnoj oblasti;

Uvereni da prihvatanje jedinstvenih propisa u oblasti izdavanja može da unapredi rad na unifikaciji,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izdavanja

Strane ugovornice se obavezuju da će, prema propisima i uslovima koji su navedeni u narednim članovima, izdavati jedne drugima lica koja se gone zbog počinjenog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti od strane pravosudnih organa strane molilje.

Član 2.

Dela za koja se vrši izdavanje

1. Izdavanje će se vršiti za dela za koja je, prema zakonima strane molilje i zamoljene strane, kao najveća kazna propisana kazna lišenja slobode ili mere bezbednosti, lišenja slobode od najmanje godinu dana ili stroža kazna. Kada se radi o kazni ili meri bezbednosti izrečenoj na teritoriji strane molilje, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje četiri meseca.

2. Ako se zahtev za izdavanje odnosi na više različitih dela za koja je, prema zakonu strane molilje i zamoljene strane propisana kazna lišenja slobode ili mera bezbednosti lišenja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana će, i za ova dela moći da odobri izdavanje.

3. Svaka Strana ugovornica čije zakonodavstvo ne dozvoljava izdavanje za neka od krivičnih dela koja su navedena u stavu 1. ovog člana, može ova krivična dela da isključi iz oblasti primene Konvencije.

4. Svaka Strana ugovornica koja želi da iskoristi mogućnost predviđenu u stavu 3. ovog člana, prijavice generalnom sekretaru Saveta Evrope, u trenutku polaganja ratifikacionog ili instrumenata o pristupanju, listu krivičnih dela za koja se odobrava izdavanje, ili listu krivičnih dela za koja se izdavanje ne odobrava, uz naznaku zakonskih odredbi na osnovu kojih se odobrava ili ne odobrava izdavanje. Generalni sekretar Saveta dostaviće ove liste ostalim potpisnicima.

5. U slučaju da se kasnije i za druga krivična dela ne odobrava izdavanje prema zakonodavstvu jedne Strane ugovornice, ona će ovo neodobravanje prijaviti generalnom sekretaru Saveta koji će o tome obavestiti ostale potpisnike. Ova prijava stupa na snagu tek posle isteka roka od tri meseca od dana kada je primi generalni sekretar.

6. Svaka strana koja iskoristi mogućnost predviđenu u st. 4. i 5. ovog člana može uvek da primeni ovu konvenciju na krivična dela koja su iz nje bila isključena. Ove izmene prijavice Generalnom sekretaru Saveta koji će obavestiti ostale potpisnice.

7. Svaka strana može da primeni odredbu o reciprocitetu u pogledu krivičnih dela koja su isključena iz primene na osnovu ovog člana Konvencije.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Izdavanje se neće odobriti za dela koja su, prema oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana sa takvim krivičnim delom.

2. Izdavanje se takođe neće odobriti ako je u zamoljenoj državi s razlogom zasnovano mišljenje da je izdavanje zatraženo zbog krivičnog dela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vere, nacionalnosti ili političkih ubeđenja ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.

3. Radi primene ove konvencije, atentat na šefa države ili nekog člana njegove porodice neće se smatrati političkim krivičnim delom.

4. Primena ovog člana ne zadire u obaveze koje su Strane preuzele ili će preuzeti na osnovu svake druge međunarodne konvencije multilateralnog karaktera.

Član 4.

Vojna krivična dela

Izdavanje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opšteg prava isključuje se iz primene ove konvencije.

Član 5.

Fiskalna krivična dela

Za fiskalna krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izdavanje će, uz uslove predviđene u ovoj konvenciji, biti odobreno samo za krivična dela ili kategoriju krivičnih dela o kojima se budu dogovorile Strane ugovornice.

Član 6.

Izdavanje državljana

1. (a) Svaka Strana ugovornica može da odbije izdavanje svojih državljana.

(b) Svaka Strana ugovornica može, u izjavi datoj prilikom potpisivanja ili polaganja svog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da odredi šta za nju znači pojam "državljeni" u smislu ove konvencije.

(c) Svojstvo državljana biće ocenjeno prilikom odlučivanja o izdavanju, međutim, u slučaju da se ovo svojstvo prizna samo u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za predaju, zamoljena strana će takođe moći da se pozove na odredbu stava (a) ovog stava.

2. U slučaju da zamoljena strana ne izruči lice koje ima njeno državljanstvo, ona treba, na zahtev Strane molilje, s tim da upozna nadležne organe ukoliko treba da se pokrene sudsko gonjenje. U tom cilju, dosije, informacije i predmeti vezani za krivično delo besplatno će se dostaviti na način predviđen u stavu 1. člana 12. Strana molilja biće obaveštena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja

1. Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog dela koje je, po njenom zakonodavstvu, u celini ili delimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.

2. U slučaju da je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izdavanje izvršeno van teritorije strane molilje, izdavanje se može odbiti samo ako zakonodavstvo zamoljene strane, ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog dela koje je počinjeno van njene teritorije ili ne odobrava izdavanje za krivično delo koje je predmet zahteva.

Član 8.

Krivično gonjenje zbog istih dela

Zamoljena strana može da odbije izdavanje lica koje se traži ako se ovo lice krivično goni za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje.

Član 9.

Non bis in idem

Izdavanje se neće odobriti ako su nadležni organi zamoljene strane već pravnosnažno osudili lice za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje. Izdavanje se može odbiti ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne pokrenu ili da obustave krivično gonjenje za isto ili ista dela.

Član 10.

Zastarelost

Izdavanje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne prema zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane.

Član 11.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu Strane molilje za delo za koje se traži izdavanje propisana smrtna kazna, a zakon zamoljene strane za to delo ne propisuje ovu kaznu, ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izdavanje se može odobriti samo ako Strana molilja pruži garancije koje su po oceni zamoljene strane dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12.

Molba i dokazi

1. Molba će biti formulisana u pismenom obliku i podneta diplomatskim putem. Neposrednim dogovorom dve ili više Strana može se dozvoliti drugi način.

2. Molbi se prilaže:

(a) izvornik ili autentična kopija odluke o izvršenju kazne ili rešenje o hapšenju ili koji drugi akt istog pravnog dejstva koji se izdaje na način propisan zakonom Strane molilje;

(b) opis dela zbog kojih se traži izdavanje. Vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose moraju se što preciznije navesti; i

(c) prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

Član 13.

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila Strana molilja nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu s primenom ove konvencije, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok za koji bi trebalo da joj se ove informacije dostave.

Član 14.

Pravilo specijalnosti

1. Izdato lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izdavanja, osim u sledećim slučajevima:

(a) ako Strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnet zahtev sa priložima predviđenim u članu 12. i sudski zapisnik sa izjavama izdatog lica. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično delo za koje je traženo povlači za sobom obavezu izdavanja na osnovu ove konvencije;

(b) ako izdato lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Strane ugovornice kojoj je bilo predato u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, Strana molilja može da preduzme sve neophodne mere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, s druge strane, prekida zastarelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vreme postupka izmeni pravna kvalifikacija dela, izdato lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u meri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog dela dopuštaju izdavanje.

Član 15.

Izdavanje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u stavu 1. stav (b) člana 14, samo uz pristanak zamoljene strane biće odobreno Strani molilji dalje izdavanje nekoj drugoj Strani ili u korist treće Države lica koje joj je predato i koje traži neka druga Strana ili treća Država zbog krivičnih dela koja su počinjena pre njegove predaje. Zamoljena Strana može da zatraži da joj se dostave dokumenta predviđena u stavu 2. član 12.

Član 16.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, nadležni organi Strane molilje mogu da zatraže privremeno pritvaranje traženog lica; nadležni organi zamoljene strane odlučivaće o ovom zahtevu u skladu sa zakonom ove strane.

2. U molbi za privremeno pritvaranje naznačiće se postojanje jednog od dokumenata predviđenih u stavu 2. tačka (a) člana 12. i upoznaće o nameri da se pošalje zahtev za izdavanje. U njoj će se navesti krivično delo za koje se traži izdavanje, vreme i mesto izvršenja kao i, u meri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.

3. Molba za privremeno pritvaranje biće poslata nadležnim organima zamoljene strane diplomatskim putem ili direktno poštom ili telegramom preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), ili na drugi način koji ostavlja pismeni trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana molilja odmah će biti obaveštena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

4. Privremeni pritvor se može ukinuti ako zahtev za izdavanje i dokumenti navedeni u članu 12. ne budu dostavljeni zamoljenoj strani u roku od 18 dana od pritvaranja. Rok ne može, ni u kom slučaju, da pređe 40 dana od pritvaranja. Međutim, privremeno puštanje na slobodu uvek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mere koje smatra nužnim za sprečavanje bekstva traženog lica.

5. Puštanje na slobodu neće ometati novo pritvaranje i izdavanje ako zahtev za izdavanje bude dostavljen kasnije.

Član 17.

Sticaj više zahteva

Ako izdavanje traže istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih dela, zamoljena strana će odlučivati uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost daljeg izdavanja u drugu državu.

Član 18.

Predaja izdatog lica

1. Zamoljena strana upoznaće Stranu molilju, na način predviđen u stavu 1. član 12, o svojoj odluci o izdavanju.
2. Svako potpuno ili delimično odbijanje zahteva mora da bude obrazloženo.
3. Ako se odobri izdavanje, Strana molilja biće obaveštena o mestu i vremenu predaje, kao i o dužini pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izdavanja.
4. Osim u slučaju predviđenom u stavu 5. ovog člana, ako traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, može biti pušteno na slobodu kada istekne 15 dana računajući od tog dana, a u svakom slučaju biće pušten na slobodu po isteku roka od 30 dana; zamoljena strana može da odbije izdavanje zbog istog dela.
5. U slučaju više sile zbog čega je onemogućena predaja ili preuzimanje lica koje treba da bude izdato, zainteresovana Strana će o tome obavestiti drugu Stranu; dve Strane će se dogovoriti o novom datumu predaje i tada će se primeniti odredbe iz stava 4. ovog člana.

Član 19.

Odložena ili uslovna predaja

1. Zamoljena strana može, pošto je donela odluku o izdavanju, da predaju lica koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog za koje je zatraženo izdavanje, da odloži dok protiv tog lica ne povede krivični postupak ili ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.
2. Umesto da odloži predaju, zamoljena strana može privremeno da preda strani molilji traženo lice pod uslovima o kojima zajednički treba da se dogovore dve strane.

Član 20.

Predaja predmeta

1. Na zahtev Strane molilje, zamoljena strana će zapleniti i predati, u meri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:
 - (a) posluže kao dokazni materijal, ili

(b) potiču od krivičnog dela, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predaja predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana biće obavljena iako se već odobreno izdavanje ne može ostvariti zbog smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ako pomenuti predmeti podležu zapleni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona ih može u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili ih predati uz uslov da budu vraćeni.

4. Ovim se ne dira u prava zamoljene strane ili trećih lica na te predmete. Ako postoje takva prava, predmeti će, po završetku pretresa, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće pre i besplatno.

Član 21.

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od Strana ugovornica odobriće se na zahtev upućen na način predviđen u stavu 1. člana 12. pod uslovom da se ne radi o krivičnom delu za koje Strana koja je zamoljena za tranzit smatra da je političke prirode ili čisto vojno imajući u vidu čl. 3. i 4. ove konvencije.

2. Tranzit državljanina, države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6, može da bude odbijen.

3. Osim odredaba stava 4. ovog člana, biće neophodna predaja dokumenata predviđenih u stavu 2, člana 12.

4. U slučaju da se koristi vazdušni put, primenjivaće se sledeće odredbe:

(a) kada nije predviđeno sletanje, Strana molilja obavestiće Stranu čija se teritorija preleće i potvrdiće postojanje jedne od isprava koje su predviđene u stavu 2, tačka (a) člana 12. U slučaju nepredviđenog sletanja, ovo obaveštenje imaće dejstvo zahteva za privremeno pritvaranje naznačeno u članu 16. i Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit;

(b) kada se predviđa sletanje, Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit.

5. Međutim, jedna Strana može da izjavi, prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izdavanje ili pod nekim od ovih uslova. U ovim slučajevima, može se primeniti odredba o reciprocitetu.

6. Tranzit izdatog lica neće se vršiti preko teritorije za koju se može verovati da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vere, državljanstva ili političkih ubeđenja.

Član 22.

Postupak

Ako ovom konvencijom nije drugačije određeno, na postupak izdavanja i privremenog pritvaranja primeniće se samo zakon zamoljene Strane.

Član 23.

Jezici u upotrebi

Isprave koje treba da se podnesu biće sastavljene bilo na jeziku Strane molilje ili na jeziku zamoljene strane. Zamoljena strana može da zatraži prevod na jedna od zvaničnih jezika Saveta Evrope koji odabere.

Član 24.

Troškovi

1. Troškovi koji nastanu u vezi sa izdavanjem na teritoriju zamoljene strane snosiće ova strana.
2. Troškovi koji nastanu tranzitom preko teritorije zamoljene strane snosiće Strana molilja.
3. U slučaju izdavanja sa teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane, troškove nastale usled prevoza između ove teritorije i matične teritorije Strane molilje snosi ova poslednja. Isto važi i za troškove nastale usled prevoza između teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane i njene matične teritorije.

Član 25.

Definicija "mere bezbednosti"

U smislu ove konvencije, izraz "mere bezbednosti" označava sve mere lišenja slobode koje su izrečene kao dopuna ili zamena za jednu kaznu, odlukom krivičnog suda.

Član 26.

Rezerve

1. Svaka Strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da izrazi rezerve u vezi sa jednom ili više odredaba utvrđenih u Konvenciji.
2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući čim to prilike budu dozvoljavale. Povlačenje rezervi vršiće se prijavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.
3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u vezi sa nekom odredbom Konvencije može da očekuje primenu ove odredbe od strane druge države samo u meri u kojoj je i ona sama prihvatila.

Član 27.

Teritorijalna primena

1. Ova konvencija primenjivaće se na matične teritorije Strana ugovornica.
2. Primenjivaće se, isto tako, kada je reč o Francuskoj, na Alžir i prekookeanske departmane, a kada je reč o Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije na Anglonormandska ostrva i na ostrvo Man.
3. Savezna Republika Nemačka može da proširi primenu ove konvencije na područje Berlina u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će sa ovom izjavom upoznati ostale Strane.
4. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije može da se proširi pod uslovima ugovorenim ovim sporazumom na svaku teritoriju jedne od ovih Strana koja nije navedena u st. 1, 2. i 3. ovog člana i za koju jedna od Strana vodi međunarodne odnose.

Član 28.

Odnosi između ove konvencije i bilateralnih ugovora

1. Ova konvencija, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, stavlja van snage one odredbe iz bilateralnih ugovora, konvencija ili sporazuma koje, između dve Strane ugovornice, regulišu oblast izdavanja.
2. Strane ugovornice mogu između sebe da zaključuju bilateralne ili multilateralne ugovore samo da bi dopunile odredbe ove konvencije ili olakšale primenu principa koje ona sadrži.
3. Kada se između dve ili više Strana vrši izdavanje na osnovu jedinstvenog zakonodavstva Strane mogu da regulišu svoje međusobne odnose u pogledu izdavanja, oslanjajući se isključivo na ovaj sistem bez obzira na odredbe iz ove konvencije. Isti princip primenjuje se između dve ili više Strana ugovornica od kojih svaka ima na snazi zakon kojim se predviđa izvršenje na njenoj teritoriji rešenja o pritvaranju koja su izdata na teritoriji druge ili drugih Strana. Strane ugovornice koje izostavljaju ili bi izostavile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu s odredbama ovog stava, treba da u tom smislu upute saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će obavestiti sve ostale Strane ugovornice o svakom saopštenju koje je primio u skladu sa ovim stavom.

Član 29.

Potpis, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje članicama Saveta Evrope. Podleže ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti biće položeni kod generalnog sekretara Saveta.
2. Konvencija će stupiti na snagu 90 dana od polaganja trećeg ratifikacionog instrumenta.
3. Za svakog potpisnika koji naknadno ratifikuje Konvenciju ona će stupiti na snagu 90 dana od polaganja njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 30.

Pristupanje

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka vezana za ovaj poziv treba jednoglasno da bude prihvaćena od članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu 90 dana od njegovog polaganja.

Član 31.

Otkazivanje

Svaka Strana ugovornica može da otkáže ovu konvenciju upućujući saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. Otkazivanje stupa na snagu 6 meseci od dana kada je generalni sekretar Saveta primio saopštenje.

Član 32.

Saopštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope upoznaće članove Saveta i vlade svih država koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) polaganju svakog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju;
- (b) datumu stupanja na snagu;
- (c) svakoj izjavi datoj u skladu sa primenom odredaba iz stava 1. člana 6. i stava 5. člana 21;
- (d) svakoj rezervi koja je izražena u skladu s primenom odredaba iz stava 1. člana 26;
- (e) povlačenju svake rezerve izražene u skladu s primenom odredaba iz stava 2. člana 26;
- (f) svakom saopštenju o otkazivanju koje je primljeno u skladu s primenom odredaba iz člana 31. ove konvencije i datumu njenog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani propisno ovlašćeni punomoćnici su potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Parizu, 13. decembra 1957, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njen overeni prepis vladama potpisnicama.

DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

S obzirom na odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji koja je otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. u Parizu (u daljem tekstu pod nazivom "Konvencija"), pre svega njene čl. 3. i 9;

Smatrajući da je celishodno da se ovi članovi dopune radi jačanja zaštite ljudske zajednice i pojedinaca,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Radi primene člana 3. Konvencije, neće se smatrati političkim krivičnim delima:

a) zločini protiv čovečanstva koje predviđa Konvencija radi sprečavanja i suzbijanja zločina genocida, koju je 9. decembra 1948. usvojila Generalna skupština Ujedinjenih nacija;

b) krivična dela predviđena u članu 50. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika i bolesnika o oružanim snagama u ratu, članu 51. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika, bolesnika i brodolomnika oružanih snaga na moru, članu 130. Ženevske konvencije iz 1949. o postupanju prema ratnim zarobljenicima, članu 137. Ženevske konvencije iz 1949. o zaštiti civila u vreme rata;

c) sva slična kršenja ratnih zakona koji su na snazi u vreme kada počinje primena ovog protokola i ratnih običaja koji postoje u tom trenutku, koji već nisu predviđeni gore navedenim odredbama Ženevskih konvencija.

Deo II

Član 2.

Član 9. Konvencije se dopunjava sledećim tekstom, originalni član 9. Konvencije koji čini stav 1 i dole navedene odredbe st. 2, 3. i 4:

"2. Izdavanje lica protiv kojeg je doneta pravosnažna presuda u trećoj državi, Strane ugovornice Konvencije, za delo ili dela zbog kojih se podnosi zahtev, neće se odobriti:

a) kada se pomenutom presudom oslobađa krivice;

b) kada je izrečena kazna lišenja slobode ili druga mera:

i) u potpunosti izdržana;

ii) bila predmet pomilovanja ili amnestije u celini ili u njenom neizvršenom delu;

c) kada je sudija konstatovao krivicu počinioca krivičnog dela a da nije izrekao sankciju.

3. Međutim, u slučajevima koji su predviđeni u stavu 2. izdavanje se može odobriti:

a) ako je delo zbog koga je doneta presuda izvršeno protiv lica, institucije ili bilo čega što ima javni karakter u državi molilji;

b) ako lice protiv kojeg je doneta presuda i samo ima javni položaj u državi molilji;

c) ako je delo zbog koga je doneta presuda u celini ili delimično izvršeno na teritoriji države molilje ili mestu izjednačenom sa njenom teritorijom.

4. Odredbe st. 2. i 3. ne sprečavaju primenu širih nacionalnih propisa koji se odnose na dejstvo *ne bis idem* vezano za sudske odluke izrečene u inostranstvu."

Deo III

Član 3.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su potpisale Konvenciju. Biće ratifikovan, prihvaćen ili odobren. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju biće položeni kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Protokol će stupiti na snagu po isteku 90 dana od dana polaganja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. Protokol će stupiti na snagu u pogledu svake države potpisnice koja ga bude kasnije ratifikovala, potpisala ili odobrila po isteku 90 dana od dana polaganja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Nijedna država članica Saveta Evrope neće moći da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol ako nije istovremeno ili prethodno ratifikovala Konvenciju.

Član 4.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje će se izvršiti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o pristupanju koji će početi da važi po isteku 90 dana od dana njegovog polaganja.

Član 5.

1. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država može, u trenutku polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u svakom drugom trenutku kasnije, da proširi primenu ovog protokola, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili za koju je ovlašćena da ugovara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog paragrafa može da se povuče, u pogledu svake teritorije naznačene u ovoj izjavi, pod uslovima koji su predviđeni u članu 8. ovog protokola.

Član 6.

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da ne prihvata Deo I ili Deo II.

2. Svaka strana ugovornica može da povuče izjavu koju je dala na osnovu prethodnog paragrafa, putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će važiti od dana njenog prijema.

3. Nijedna se rezerva ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 7.

Evropski komitet za krivična pitanja Saveta Evrope pratiće sprovođenje ovog protokola i pomoći ako je potrebno sporazumno rešavanje svake teškoće koja bi se javila u sprovođenju Protokola.

Član 8.

1. Svaka Strana ugovornica može, ako hoće, da otkáže ovaj Protokol putem upućivanja saopštenja generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje će stupiti na snagu po isteku šest meseci od dana prijema saopštenja od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 9.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

- a) svako potpisivanje;
- b) polaganje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa njegovim članom 3;
- d) svaku izjavu koja je primljena u skladu sa primenom odredaba iz člana 5. i svako povlačenje takve izjave;
- e) svaku izjavu koja je data u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 6;
- f) povlačenje svake izjave do koje je došlo u skladu sa primenom odredaba stava 2. člana 6;
- g) svako saopštenje koje je primljeno u skladu sa primenom odredaba člana 8, i datum kada će otkazivanje stupiti na snagu.

U ime čega, dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, su potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 15. oktobra 1975, na francuskom i engleskom jeziku, s tim da su oba teksta verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti

njegov overeni prepis svakoj državi potpisnici i državi koja je pristupila Konvenciji.

DRUGI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

U želji da u oblasti fiskalnih krivičnih dela olakšaju primenu Evropske konvencije o ekstradiciji otvorene za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1956. godine (dalje u tekstu "Konvencija"),

Smatrajući takođe celishodnim da se Konvencija dopuni i u nekom drugom smislu,

Saglasile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Stav 2. člana 2. Konvencije dopunjava se sledećom odredbom:

"Ova mogućnost će se takođe primenjivati na dela koja podležu samo novčanoj kazni."

Deo II

Član 2.

Član 5. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Fiskalna krivična dela

1. U pogledu taksi i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja, izdavanje će se odobriti između stranih ugovornica, shodno odredbama Konvencije, za dela koja, prema zakonu zamoljene strane, odgovaraju krivičnom delu iste prirode.

2. Izdavanje se ne može odbiti zato što zakonodavstvo zamoljene strane ne propisuje istu vrstu taksa ili poreza ili ne sadrži istu vrstu propisa u oblasti taksenih i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja kao zakonodavstvo strane molilje".

Deo III

Član 3.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Suđenje u odsustvu

1. Ako jedna strana ugovornica zatraži od druge strane ugovornice izdavanje jednog lica u cilju izvršenja neke kazne ili mere bezbednosti izrečene odlukom donetom protiv njega u njegovom odsustvu, zamoljena strana može odbiti izdavanje u tom cilju ako, po njenom mišljenju, postupak suđenja nije zadovoljio minimalna prava na odbranu pred sudom koja se priznaju svakom licu optuženom za krivično delo. Međutim, izdavanje će se odobriti ako strana molilja pruži dovoljna uverenja da će se licu, čije se izdavanje traži, garantovati pravo na nov sudski postupak koji štiti prava na odbranu. Ova odluka dozvoljava strani molilji, bilo da izvrši datu presudu, ako se osuđeno lice tome ne protivi, ili da u suprotnom krivično goni izdato lice.

2. Kada zamoljena strana dostavi licu čije se izdavanje traži odluku koja je doneta protiv njega u njegovom odsustvu, strana molilja neće smatrati ovo saopštenje kao dostavu radi krivičnog postupka u toj državi."

Deo IV

Član 4.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Amnestija

Ekstradicija se neće odobriti za krivično delo za koje je izrečena amnestija u zamoljenoj državi ako je u nadležnosti države da goni za to krivično delo prema sopstvenom krivičnom zakonu."

Deo V

Član 5.

Tačka 1. člana 12. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Zahtev će biti sačinjen u pismenom obliku i upućen od strane Ministarstva za pravosuđe strane molilje Ministarstvu za pravosuđe zamoljene strane; međutim, ne isključuje se dostavljanje diplomatskim putem. Drugi način dostavljanja se može dogovoriti neposrednim dogovorom između dve ili više strana."

Deo VI

Član 6.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koji su potpisali Konvenciju. On podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju deponuju se kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Protokol stupa na snagu 90 dana nakon datuma deponovanja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. On stupa na snagu u odnosu na svaku državu potpisnicu koja ga ratifikuje, prihvati ili odobri naknadno, 90 dana nakon datuma deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Država članica Saveta Evrope ne može ratifikovati, prihvatiti ili odobriti ovaj protokol a da istovremeno ili prethodno ne ratifikuje Konvenciju.

Član 7.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može pristupiti ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje se vrši deponovanjem kod generalnog sekretara Saveta Evrope instrumenta o pristupanju koje stiče dejstvo 90 dana posle datuma njegovog deponovanja.

Član 8.

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, označiti jednu ili više teritorija na koje se primenjuje ovaj Protokol.

2. Svaka država može u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u svakom kasnijem trenutku, proširiti primenu ovog protokola izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope na svaku drugu teritoriju označenu u izjavi i čije međunarodne odnose ona obezbeđuje ili za koju je ovlašćena da zaključuje sporazume.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodnom tačkom može biti povučena, u pogledu svake teritorije navedene u toj izjavi, notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 9.

1. Rezerve koje izrazi država u vezi sa nekom odredbom Konvencije primenjivaće se takođe na ovaj protokol, osim ako ta država ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju izjaviti da zadržava pravo da:

- a) ne prihvati Deo I;
- b) ne prihvati Deo II ili ga prihvati samo u pogledu nekih krivičnih dela ili kategorija krivičnih dela spomenutih u članu 2;
- c) ne prihvati Deo III ili prihvati samo tačku 1. člana 3;
- d) ne prihvati Deo IV;

e) ne prihvati Deo V.

3. Svaka strana ugovornica koja je izrazila rezervu na osnovu prethodne tačke može istu povući izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope a koja stiče dejstvo na dan prijema.

4. Strana ugovornica koja je primenila na ovaj protokol rezervu izraženu u vezi sa nekom odredbom Konvencije ili koja je izrazila rezervu u vezi s nekom odredbom ovog protokola ne može zahtevati primenu te odredbe od strane neke druge strane ugovornice; međutim, ona može, ukoliko je rezerva delimična ili uslovna, zahtevati primenu te odredbe u onoj meri u kojoj je ona istu prihvatila.

5. Nikakva druga rezerva se ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 10.

Evropski komitet za krivične probleme Saveta Evrope pratiće izvršenje ovog protokola i u posebnoj meri olakšavati rešavanje na prijateljski način svake teškoće koju bi izazvalo izvršenje Protokola.

Član 11.

1. Svaka strana ugovornica može, što se nje tiče, otkazati ovaj protokol upućivanjem notifikacije generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije povlači automatski otkazivanje ovog protokola.

Član 12.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

- a) svako potpisivanje ovog protokola;
- b) deponovanje svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola shodno njegovim članovima 6. i 7;
- d) svaku izjavu dobijenu u skladu sa odredbama tač. 2. i 3. člana 8;
- e) svaku izjavu dobijenu u skladu s odredbama tačke 1. člana 9;
- f) svaku rezervu izraženu u skladu s odredbama tačke 2. člana 9;
- g) povlačenje svake rezerve izražene u skladu s odredbama tačke 3. člana 9;
- h) svaku notifikaciju dobijenu u skladu s odredbama člana 11. i datum kada otkazivanje stiče dejstvo.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu 17. marta 1978. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna, u jednom jedinom primerku koji se deponuje u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta

Evrope dostavlja overenu kopiju svakoj državi koja je potpisala i koja je pristupila.

Član 3.

- brisan -

⁺
čl. 1. Zakona - RS-MU, 12/2010-37.

Vidi:

Član 4.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će dati sledeću izjavu:

"Savezna Republika Jugoslavija će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za ekstradiciju (član 21. stav 5. Konvencije)."

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".

OSNOVNI TEKST

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 5. novembra 2001. godine i na sednici Veća republika od 25. oktobra 2001. godine.

PR br. 95

5. novembra 2001. godine

Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr **Vojislav Koštunica**, s.r.

Zakon o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji sa dodatnim protokolima

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ -
Međunarodni ugovori", br. 10/2001 od
9.11.2001. godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Evropska konvencija o ekstradiciji, sačinjena 13. decembra 1957. godine u Parizu, Dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji sačinjen 15. oktobra 1975. godine u Strazburu, i Drugi dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 17. marta 1978. godine u Strazburu, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije, Dodatni protokol i Drugi dodatni protokol u originalu na engleskom i francuskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O EKSTRADICIJI

Vlade potpisnice, članice Saveta Evrope,

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova;

Smatrajući da se taj cilj može postići zaključivanjem ugovora ili zajedničkim aktivnostima u pravnoj oblasti;

Uvereni da prihvatanje jedinstvenih propisa u oblasti izdavanja može da unapredi rad na unifikaciji,

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Obaveza izdavanja

Strane ugovornice se obavezuju da će, prema propisima i uslovima koji su navedeni u narednim članovima, izdavati jedne drugima lica koja se gone zbog počinjenog krivičnog dela ili se traže radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti od strane pravosudnih organa strane molilje.

Član 2.

Dela za koja se vrši izdavanje

1. Izdavanje će se vršiti za dela za koja je, prema zakonima strane molilje i zamoljene strane, kao najveća kazna propisana kazna lišenja slobode ili mere bezbednosti, lišenja slobode od najmanje godinu dana ili stroža kazna. Kada se radi o kazni ili meri bezbednosti izrečenoj na teritoriji strane molilje, trajanje izrečene kazne mora da bude najmanje četiri meseca.

2. Ako se zahtev za izdavanje odnosi na više različitih dela za koja je, prema zakonu strane molilje i zamoljene strane propisana kazna lišenja slobode ili mera bezbednosti lišenja slobode, ali od kojih neka ne ispunjavaju uslov koji se odnosi na visinu kazne, zamoljena strana će, i za ova dela moći da odobri izdavanje.

3. Svaka Strana ugovornica čije zakonodavstvo ne dozvoljava izdavanje za neka od krivičnih dela koja su navedena u stavu 1. ovog člana, može ova krivična dela da isključi iz oblasti primene Konvencije.

4. Svaka Strana ugovornica koja želi da iskoristi mogućnost predviđenu u stavu 3. ovog člana, prijavice generalnom sekretaru Saveta Evrope, u trenutku polaganja ratifikacionog ili instrumenata o pristupanju, listu krivičnih dela za koja se odobrava izdavanje, ili listu krivičnih dela za koja se izdavanje ne odobrava, uz naznaku zakonskih odredbi na osnovu kojih se odobrava ili ne odobrava izdavanje. Generalni sekretar Saveta dostaviće ove liste ostalim potpisnicima.

5. U slučaju da se kasnije i za druga krivična dela ne odobrava izdavanje prema zakonodavstvu jedne Strane ugovornice, ona će ovo neodobravanje prijaviti generalnom sekretaru Saveta koji će o tome obavestiti ostale potpisnike. Ova prijava stupa na snagu tek posle isteka roka od tri meseca od dana kada je primi generalni sekretar.

6. Svaka strana koja iskoristi mogućnost predviđenu u st. 4. i 5. ovog člana može uvek da primeni ovu konvenciju na krivična dela koja su iz nje bila isključena. Ove izmene prijavice Generalnom sekretaru Saveta koji će obavestiti ostale potpisnice.

7. Svaka strana može da primeni odredbu o reciprocitetu u pogledu krivičnih dela koja su isključena iz primene na osnovu ovog člana Konvencije.

Član 3.

Politička krivična dela

1. Izdavanje se neće odobriti za dela koja su, prema oceni zamoljene strane, politička krivična dela ili dela povezana sa takvim krivičnim delom.

2. Izdavanje se takođe neće odobriti ako je u zamoljenoj državi s razlogom zasnovano mišljenje da je izdavanje zatraženo zbog krivičnog dela iz opšteg prava radi gonjenja ili kažnjavanja lica zbog rasne pripadnosti, vere, nacionalnosti ili političkih ubeđenja ili ako se smatra da bi položaj tog lica bio pogoršan iz ovih razloga.

3. Radi primene ove konvencije, atentat na šefa države ili nekog člana njegove porodice neće se smatrati političkim krivičnim delom.

4. Primena ovog člana ne zadire u obaveze koje su Strane preuzele ili će preuzeti na osnovu svake druge međunarodne konvencije multilateralnog karaktera.

Član 4.

Vojna krivična dela

Izdavanje zbog povrede vojnih dužnosti koje ne spadaju u krivična dela iz opšteg prava isključuje se iz primene ove konvencije.

Član 5.

Fiskalna krivična dela

Za fiskalna krivična dela koja se odnose na takse, poreske, carinske i devizne prekršaje izdavanje će, uz uslove predviđene u ovoj konvenciji, biti odobreno samo za krivična dela ili kategoriju krivičnih dela o kojima se budu dogovorile Strane ugovornice.

Član 6.

Izdavanje državljana

1. (a) Svaka Strana ugovornica može da odbije izdavanje svojih državljana.

(b) Svaka Strana ugovornica može, u izjavi datoj prilikom potpisivanja ili polaganja svog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da odredi šta za nju znači pojam "državljeni" u smislu ove konvencije.

(c) Svojstvo državljana biće ocenjeno prilikom odlučivanja o izdavanju, međutim, u slučaju da se ovo svojstvo prizna samo u vremenu između donošenja odluke i datuma predviđenog za predaju, zamoljena strana će takođe moći da se pozove na odredbu stava (a) ovog stava.

2. U slučaju da zamoljena strana ne izruči lice koje ima njeno državljanstvo, ona treba, na zahtev Strane molilje, s tim da upozna nadležne organe ukoliko treba da se pokrene sudsko gonjenje. U tom cilju, dosije, informacije i predmeti vezani za krivično delo besplatno će se dostaviti na način predviđen u stavu 1. člana 12. Strana molilja biće obaveštena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

Član 7.

Mesto izvršenja

1. Zamoljena strana može da odbije da izruči lice koje se traži zbog krivičnog dela koje je, po njenom zakonodavstvu, u celini ili delimično izvršeno na njenoj teritoriji ili na mestu koje je izjednačeno sa njenom teritorijom.

2. U slučaju da je krivično delo zbog kojeg je podnet zahtev za izdavanje izvršeno van teritorije strane molilje, izdavanje se može odbiti samo ako zakonodavstvo zamoljene strane, ne dozvoljava krivično gonjenje zbog istog dela koje je počinjeno van njene teritorije ili ne odobrava izdavanje za krivično delo koje je predmet zahteva.

Član 8.

Krivično gonjenje zbog istih dela

Zamoljena strana može da odbije izdavanje lica koje se traži ako se ovo lice krivično goni za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje.

Član 9.

Non bis in idem

Izdavanje se neće odobriti ako su nadležni organi zamoljene strane već pravnosnažno osudili lice za delo ili dela zbog kojih se traži izdavanje. Izdavanje se može odbiti ako su nadležni organi zamoljene strane odlučili da ne pokrenu ili da obustave krivično gonjenje za isto ili ista dela.

Član 10.

Zastarelost

Izdavanje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne prema zakonodavstvu strane molilje ili zamoljene strane.

Član 11.

Smrtna kazna

Ukoliko je prema zakonu Strane molilje za delo za koje se traži izdavanje propisana smrtna kazna, a zakon zamoljene strane za to delo ne propisuje ovu kaznu, ili se ona u njoj uglavnom ne izvršava, izdavanje se može odobriti samo ako Strana molilja pruži garancije koje su po oceni zamoljene strane dovoljne da smrtna kazna neće biti izvršena.

Član 12.

Molba i dokazi

1. Molba će biti formulisana u pismenom obliku i podneta diplomatskim putem. Neposrednim dogovorom dve ili više Strana može se dozvoliti drugi način.

2. Molbi se prilaže:

(a) izvornik ili autentična kopija odluke o izvršenju kazne ili rešenje o hapšenju ili koji drugi akt istog pravnog dejstva koji se izdaje na način propisan zakonom Strane molilje;

(b) opis dela zbog kojih se traži izdavanje. Vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija kao i tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose moraju se što preciznije navesti; i

(c) prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta i državljanstva.

Član 13.

Dodatne informacije

Ukoliko su informacije koje je dostavila Strana molilja nedovoljne da bi zamoljena strana mogla da donese odluku u skladu s primenom ove konvencije, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije i može da odredi rok za koji bi trebalo da joj se ove informacije dostave.

Član 14.

Pravilo specijalnosti

1. Izdato lice neće biti gonjeno, suđeno ili lišeno slobode radi izvršenja kazne ili mere bezbednosti, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izdavanja, osim u sledećim slučajevima:

(a) ako Strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnet zahtev sa priložima predviđenim u članu 12. i sudski zapisnik sa izjavama izdatog lica. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično delo za koje je traženo povlači za sobom obavezu izdavanja na osnovu ove konvencije;

(b) ako izdato lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Strane ugovornice kojoj je bilo predato u roku od 45 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, Strana molilja može da preduzme sve neophodne mere radi, s jedne strane, eventualnog vraćanja sa teritorije i, s druge strane, prekida zastarelosti u skladu sa svojim zakonodavstvom, uključujući i suđenje u odsustvu.

3. Ako se za vreme postupka izmeni pravna kvalifikacija dela, izdato lice može biti gonjeno ili osuđeno samo u meri u kojoj sastavni elementi nove pravne kvalifikacije krivičnog dela dopuštaju izdavanje.

Član 15.

Izdavanje u korist treće države

Osim u slučaju predviđenom u stavu 1. stav (b) člana 14, samo uz pristanak zamoljene strane biće odobreno Strani molilji dalje izdavanje nekoj drugoj Strani ili u korist treće Države lica koje joj je predato i koje traži neka druga Strana ili treća Država zbog krivičnih dela koja su počinjena pre njegove predaje. Zamoljena Strana može da zatraži da joj se dostave dokumenta predviđena u stavu 2. član 12.

Član 16.

Privremeno pritvaranje

1. U hitnim slučajevima, nadležni organi Strane molilje mogu da zatraže privremeno pritvaranje traženog lica; nadležni organi zamoljene strane odlučivaće o ovom zahtevu u skladu sa zakonom ove strane.

2. U molbi za privremeno pritvaranje naznačiće se postojanje jednog od dokumenata predviđenih u stavu 2. tačka (a) člana 12. i upoznaće o nameri da se pošalje zahtev za izdavanje. U njoj će se navesti krivično delo za koje se traži izdavanje, vreme i mesto izvršenja kao i, u meri u kojoj je to moguće, opis traženog lica.

3. Molba za privremeno pritvaranje biće poslata nadležnim organima zamoljene strane diplomatskim putem ili direktno poštom ili telegramom preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol), ili na drugi način koji ostavlja pismeni trag ili je prihvatljiv za zamoljenu stranu. Strana molilja odmah će biti obaveštena o odluci koja je doneta povodom njenog zahteva.

4. Privremeni pritvor se može ukinuti ako zahtev za izdavanje i dokumenti navedeni u članu 12. ne budu dostavljeni zamoljenoj strani u roku od 18 dana od pritvaranja. Rok ne može, ni u kom slučaju, da pređe 40 dana od pritvaranja. Međutim, privremeno puštanje na slobodu uvek je moguće ako je zamoljena strana preduzela sve mere koje smatra nužnim za sprečavanje bekstva traženog lica.

5. Puštanje na slobodu neće ometati novo pritvaranje i izdavanje ako zahtev za izdavanje bude dostavljen kasnije.

Član 17.

Sticaj više zahteva

Ako izdavanje traže istovremeno više država bilo zbog istog ili različitih dela, zamoljena strana će odlučivati uzimajući u obzir sve okolnosti, a pre svega relativnu težinu krivičnih dela, mesto izvršenja, redosled podnošenja zahteva, državljanstvo traženog lica i mogućnost daljeg izdavanja u drugu državu.

Član 18.

Predaja izdatog lica

1. Zamoljena strana upoznaće Stranu molilju, na način predviđen u stavu 1. član 12, o svojoj odluci o izdavanju.
2. Svako potpuno ili delimično odbijanje zahteva mora da bude obrazloženo.
3. Ako se odobri izdavanje, Strana molilja biće obaveštena o mestu i vremenu predaje, kao i o dužini pritvora u kome se nalazilo traženo lice radi izdavanja.
4. Osim u slučaju predviđenom u stavu 5. ovog člana, ako traženo lice nije preuzeto utvrđenog dana, može biti pušteno na slobodu kada istekne 15 dana računajući od tog dana, a u svakom slučaju biće pušten na slobodu po isteku roka od 30 dana; zamoljena strana može da odbije izdavanje zbog istog dela.
5. U slučaju više sile zbog čega je onemogućena predaja ili preuzimanje lica koje treba da bude izdato, zainteresovana Strana će o tome obavestiti drugu Stranu; dve Strane će se dogovoriti o novom datumu predaje i tada će se primeniti odredbe iz stava 4. ovog člana.

Član 19.

Odložena ili uslovna predaja

1. Zamoljena strana može, pošto je donela odluku o izdavanju, da predaju lica koje se u toj državi goni ili je već osuđeno zbog nekog drugog krivičnog dela, a ne onog za koje je zatraženo izdavanje, da odloži dok protiv tog lica ne povede krivični postupak ili ono ne izdrži kaznu koja mu je izrečena na njenoj teritoriji.
2. Umesto da odloži predaju, zamoljena strana može privremeno da preda strani molilji traženo lice pod uslovima o kojima zajednički treba da se dogovore dve strane.

Član 20.

Predaja predmeta

1. Na zahtev Strane molilje, zamoljena strana će zapleniti i predati, u meri u kojoj to dozvoljava njeno zakonodavstvo, predmete koji bi mogli da:
 - (a) posluže kao dokazni materijal, ili

(b) potiču od krivičnog dela, a koji se u času hapšenja nađu kod traženog lica ili budu naknadno otkriveni.

2. Predaja predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana biće obavljena iako se već odobreno izdavanje ne može ostvariti zbog smrti ili bekstva traženog lica.

3. Ako pomenuti predmeti podležu zapleni ili oduzimanju na teritoriji zamoljene strane, ona ih može u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili ih predati uz uslov da budu vraćeni.

4. Ovim se ne dira u prava zamoljene strane ili trećih lica na te predmete. Ako postoje takva prava, predmeti će, po završetku pretresa, biti vraćeni zamoljenoj strani što je moguće pre i besplatno.

Član 21.

Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od Strana ugovornica odobriće se na zahtev upućen na način predviđen u stavu 1. člana 12. pod uslovom da se ne radi o krivičnom delu za koje Strana koja je zamoljena za tranzit smatra da je političke prirode ili čisto vojno imajući u vidu čl. 3. i 4. ove konvencije.

2. Tranzit državljanina, države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6, može da bude odbijen.

3. Osim odredaba stava 4. ovog člana, biće neophodna predaja dokumenata predviđenih u stavu 2, člana 12.

4. U slučaju da se koristi vazdušni put, primenjivaće se sledeće odredbe:

(a) kada nije predviđeno sletanje, Strana molilja obavestiće Stranu čija se teritorija preleće i potvrdiće postojanje jedne od isprava koje su predviđene u stavu 2, tačka (a) člana 12. U slučaju nepredviđenog sletanja, ovo obaveštenje imaće dejstvo zahteva za privremeno pritvaranje naznačeno u članu 16. i Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit;

(b) kada se predviđa sletanje, Strana molilja uputiće redovan zahtev za tranzit.

5. Međutim, jedna Strana može da izjavi, prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izdavanje ili pod nekim od ovih uslova. U ovim slučajevima, može se primeniti odredba o reciprocitetu.

6. Tranzit izdatog lica neće se vršiti preko teritorije za koju se može verovati da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vere, državljanstva ili političkih ubeđenja.

Član 22.

Postupak

Ako ovom konvencijom nije drugačije određeno, na postupak izdavanja i privremenog pritvaranja primeniće se samo zakon zamoljene Strane.

Član 23.

Jezici u upotrebi

Isprave koje treba da se podnesu biće sastavljene bilo na jeziku Strane molilje ili na jeziku zamoljene strane. Zamoljena strana može da zatraži prevod na jedna od zvaničnih jezika Saveta Evrope koji odabere.

Član 24.

Troškovi

1. Troškovi koji nastanu u vezi sa izdavanjem na teritoriju zamoljene strane snosiće ova strana.

2. Troškovi koji nastanu tranzitom preko teritorije zamoljene strane snosiće Strana molilja.

3. U slučaju izdavanja sa teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane, troškove nastale usled prevoza između ove teritorije i matične teritorije Strane molilje snosi ova poslednja. Isto važi i za troškove nastale usled prevoza između teritorije koja nije matična teritorija zamoljene strane i njene matične teritorije.

Član 25.

Definicija "mere bezbednosti"

U smislu ove konvencije, izraz "mere bezbednosti" označava sve mere lišenja slobode koje su izrečene kao dopuna ili zamena za jednu kaznu, odlukom krivičnog suda.

Član 26.

Rezerve

1. Svaka Strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ove konvencije ili polaganja ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju, da izrazi rezerve u vezi sa jednom ili više odredaba utvrđenih u Konvenciji.

2. Svaka Strana ugovornica koja je izrazila rezervu odmah će je povući čim to prilike budu dozvoljavale. Povlačenje rezervi vršiće se prijavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope.

3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u vezi sa nekom odredbom Konvencije može da očekuje primenu ove odredbe od strane druge države samo u meri u kojoj je i ona sama prihvatila.

Član 27.

Teritorijalna primena

1. Ova konvencija primenjivaće se na matične teritorije Strana ugovornica.
2. Primenjivaće se, isto tako, kada je reč o Francuskoj, na Alžir i prekookeanske departmane, a kada je reč o Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije na Anglonormandska ostrva i na ostrvo Man.
3. Savezna Republika Nemačka može da proširi primenu ove konvencije na područje Berlina u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će sa ovom izjavom upoznati ostale Strane.
4. Neposrednim dogovorom između dve ili više Strana ugovornica, polje primene ove konvencije može da se proširi pod uslovima ugovorenim ovim sporazumom na svaku teritoriju jedne od ovih Strana koja nije navedena u st. 1, 2. i 3. ovog člana i za koju jedna od Strana vodi međunarodne odnose.

Član 28.

Odnosi između ove konvencije i bilateralnih ugovora

1. Ova konvencija, u pogledu teritorija na koje se primenjuje, stavlja van snage one odredbe iz bilateralnih ugovora, konvencija ili sporazuma koje, između dve Strane ugovornice, regulišu oblast izdavanja.
2. Strane ugovornice mogu između sebe da zaključuju bilateralne ili multilateralne ugovore samo da bi dopunile odredbe ove konvencije ili olakšale primenu principa koje ona sadrži.
3. Kada se između dve ili više Strana vrši izdavanje na osnovu jedinstvenog zakonodavstva Strane mogu da regulišu svoje međusobne odnose u pogledu izdavanja, oslanjajući se isključivo na ovaj sistem bez obzira na odredbe iz ove konvencije. Isti princip primenjuje se između dve ili više Strana ugovornica od kojih svaka ima na snazi zakon kojim se predviđa izvršenje na njenoj teritoriji rešenja o pritvaranju koja su izdata na teritoriji druge ili drugih Strana. Strane ugovornice koje izostavljaju ili bi izostavile iz svojih međusobnih odnosa primenu ove konvencije, u skladu s odredbama ovog stava, treba da u tom smislu upute saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. On će obavestiti sve ostale Strane ugovornice o svakom saopštenju koje je primio u skladu sa ovim stavom.

Član 29.

Potpis, ratifikacija i stupanje na snagu

1. Ova konvencija otvorena je za potpisivanje članicama Saveta Evrope. Podleže ratifikaciji, a ratifikacioni instrumenti biće položeni kod generalnog sekretara Saveta.
2. Konvencija će stupiti na snagu 90 dana od polaganja trećeg ratifikacionog instrumenta.
3. Za svakog potpisnika koji naknadno ratifikuje Konvenciju ona će stupiti na snagu 90 dana od polaganja njegovog ratifikacionog instrumenta.

Član 30.

Pristupanje

1. Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije članica Saveta da pristupi ovoj konvenciji. Odluka vezana za ovaj poziv treba jednoglasno da bude prihvaćena od članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Pristupanje će se obaviti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu 90 dana od njegovog polaganja.

Član 31.

Otkazivanje

Svaka Strana ugovornica može da otkáže ovu konvenciju upućujući saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope. Otkazivanje stupa na snagu 6 meseci od dana kada je generalni sekretar Saveta primio saopštenje.

Član 32.

Saopštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope upoznaće članove Saveta i vlade svih država koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) polaganju svakog ratifikacionog ili instrumenta o pristupanju;
- (b) datumu stupanja na snagu;
- (c) svakoj izjavi datoj u skladu sa primenom odredaba iz stava 1. člana 6. i stava 5. člana 21;
- (d) svakoj rezervi koja je izražena u skladu s primenom odredaba iz stava 1. člana 26;
- (e) povlačenju svake rezerve izražene u skladu s primenom odredaba iz stava 2. člana 26;
- (f) svakom saopštenju o otkazivanju koje je primljeno u skladu s primenom odredaba iz člana 31. ove konvencije i datumu njenog stupanja na snagu.

U ime čega, dole potpisani propisno ovlašćeni punomoćnici su potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Parizu, 13. decembra 1957, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta verodostojna, u jednom jedinom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta poslaće njen overeni prepis vladama potpisnicama.

DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

S obzirom na odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji koja je otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. u Parizu (u daljem tekstu pod nazivom "Konvencija"), pre svega njene čl. 3. i 9;

Smatrajući da je celishodno da se ovi članovi dopune radi jačanja zaštite ljudske zajednice i pojedinaca,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Radi primene člana 3. Konvencije, neće se smatrati političkim krivičnim delima:

a) zločini protiv čovečanstva koje predviđa Konvencija radi sprečavanja i suzbijanja zločina genocida, koju je 9. decembra 1948. usvojila Generalna skupština Ujedinjenih nacija;

b) krivična dela predviđena u članu 50. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika i bolesnika o oružanim snagama u ratu, članu 51. Ženevske konvencije iz 1949. o poboljšanju položaja ranjenika, bolesnika i brodolomnika oružanih snaga na moru, članu 130. Ženevske konvencije iz 1949. o postupanju prema ratnim zarobljenicima, članu 137. Ženevske konvencije iz 1949. o zaštiti civila u vreme rata;

c) sva slična kršenja ratnih zakona koji su na snazi u vreme kada počinje primena ovog protokola i ratnih običaja koji postoje u tom trenutku, koji već nisu predviđeni gore navedenim odredbama Ženevskih konvencija.

Deo II

Član 2.

Član 9. Konvencije se dopunjava sledećim tekstom, originalni član 9. Konvencije koji čini stav 1 i dole navedene odredbe st. 2, 3. i 4:

"2. Izdavanje lica protiv kojeg je doneta pravosnažna presuda u trećoj državi, Strane ugovornice Konvencije, za delo ili dela zbog kojih se podnosi zahtev, neće se odobriti:

a) kada se pomenutom presudom oslobađa krivice;

b) kada je izrečena kazna lišenja slobode ili druga mera:

i) u potpunosti izdržana;

ii) bila predmet pomilovanja ili amnestije u celini ili u njenom neizvršenom delu;

c) kada je sudija konstatovao krivicu počinioca krivičnog dela a da nije izrekao sankciju.

3. Međutim, u slučajevima koji su predviđeni u stavu 2. izdavanje se može odobriti:

a) ako je delo zbog koga je doneta presuda izvršeno protiv lica, institucije ili bilo čega što ima javni karakter u državi molilji;

b) ako lice protiv kojeg je doneta presuda i samo ima javni položaj u državi molilji;

c) ako je delo zbog koga je doneta presuda u celini ili delimično izvršeno na teritoriji države molilje ili mestu izjednačenom sa njenom teritorijom.

4. Odredbe st. 2. i 3. ne sprečavaju primenu širih nacionalnih propisa koji se odnose na dejstvo *ne bis idem* vezano za sudske odluke izrečene u inostranstvu."

Deo III

Član 3.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su potpisale Konvenciju. Biće ratifikovan, prihvaćen ili odobren. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju biće položeni kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Protokol će stupiti na snagu po isteku 90 dana od dana polaganja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. Protokol će stupiti na snagu u pogledu svake države potpisnice koja ga bude kasnije ratifikovala, potpisala ili odobrila po isteku 90 dana od dana polaganja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Nijedna država članica Saveta Evrope neće moći da ratifikuje, prihvati ili odobri ovaj protokol ako nije istovremeno ili prethodno ratifikovala Konvenciju.

Član 4.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje će se izvršiti polaganjem, kod generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o pristupanju koji će početi da važi po isteku 90 dana od dana njegovog polaganja.

Član 5.

1. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ovaj protokol.

2. Svaka država može, u trenutku polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u svakom drugom trenutku kasnije, da proširi primenu ovog protokola, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili za koju je ovlašćena da ugovara.

3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog paragrafa može da se povuče, u pogledu svake teritorije naznačene u ovoj izjavi, pod uslovima koji su predviđeni u članu 8. ovog protokola.

Član 6.

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da ne prihvata Deo I ili Deo II.

2. Svaka strana ugovornica može da povuče izjavu koju je dala na osnovu prethodnog paragrafa, putem izjave upućene generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će važiti od dana njenog prijema.

3. Nijedna se rezerva ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 7.

Evropski komitet za krivična pitanja Saveta Evrope pratiće sprovođenje ovog protokola i pomoći ako je potrebno sporazumno rešavanje svake teškoće koja bi se javila u sprovođenju Protokola.

Član 8.

1. Svaka Strana ugovornica može, ako hoće, da otkáže ovaj Protokol putem upućivanja saopštenja generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje će stupiti na snagu po isteku šest meseci od dana prijema saopštenja od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije automatski povlači za sobom otkazivanje ovog protokola.

Član 9.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

- a) svako potpisivanje;
- b) polaganje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa njegovim članom 3;
- d) svaku izjavu koja je primljena u skladu sa primenom odredaba iz člana 5. i svako povlačenje takve izjave;
- e) svaku izjavu koja je data u skladu sa primenom odredaba stava 1. člana 6;
- f) povlačenje svake izjave do koje je došlo u skladu sa primenom odredaba stava 2. člana 6;
- g) svako saopštenje koje je primljeno u skladu sa primenom odredaba člana 8, i datum kada će otkazivanje stupiti na snagu.

U ime čega, dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, su potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 15. oktobra 1975, na francuskom i engleskom jeziku, s tim da su oba teksta verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti položen u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti

njegov overeni prepis svakoj državi potpisnici i državi koja je pristupila Konvenciji.

DRUGI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,

U želji da u oblasti fiskalnih krivičnih dela olakšaju primenu Evropske konvencije o ekstradiciji otvorene za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1956. godine (dalje u tekstu "Konvencija"),

Smatrajući takođe celishodnim da se Konvencija dopuni i u nekom drugom smislu,

Saglasile su se o sledećem:

Deo I

Član 1.

Stav 2. člana 2. Konvencije dopunjava se sledećom odredbom:

"Ova mogućnost će se takođe primenjivati na dela koja podležu samo novčanoj kazni."

Deo II

Član 2.

Član 5. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Fiskalna krivična dela

1. U pogledu taksi i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja, izdavanje će se odobriti između stranih ugovornica, shodno odredbama Konvencije, za dela koja, prema zakonu zamoljene strane, odgovaraju krivičnom delu iste prirode.

2. Izdavanje se ne može odbiti zato što zakonodavstvo zamoljene strane ne propisuje istu vrstu taksa ili poreza ili ne sadrži istu vrstu propisa u oblasti taksenih i poreskih, carinskih i deviznih prekršaja kao zakonodavstvo strane molilje".

Deo III

Član 3.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Suđenje u odsustvu

1. Ako jedna strana ugovornica zatraži od druge strane ugovornice izdavanje jednog lica u cilju izvršenja neke kazne ili mere bezbednosti izrečene odlukom donetom protiv njega u njegovom odsustvu, zamoljena strana može odbiti izdavanje u tom cilju ako, po njenom mišljenju, postupak suđenja nije zadovoljio minimalna prava na odbranu pred sudom koja se priznaju svakom licu optuženom za krivično delo. Međutim, izdavanje će se odobriti ako strana molilja pruži dovoljna uverenja da će se licu, čije se izdavanje traži, garantovati pravo na nov sudski postupak koji štiti prava na odbranu. Ova odluka dozvoljava strani molilji, bilo da izvrši datu presudu, ako se osuđeno lice tome ne protivi, ili da u suprotnom krivično goni izdato lice.

2. Kada zamoljena strana dostavi licu čije se izdavanje traži odluku koja je doneta protiv njega u njegovom odsustvu, strana molilja neće smatrati ovo saopštenje kao dostavu radi krivičnog postupka u toj državi."

Deo IV

Član 4.

Konvencija se dopunjava sledećim odredbama:

"Amnestija

Ekstradicija se neće odobriti za krivično delo za koje je izrečena amnestija u zamoljenoj državi ako je u nadležnosti države da goni za to krivično delo prema sopstvenom krivičnom zakonu."

Deo V

Član 5.

Tačka 1. člana 12. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Zahtev će biti sačinjen u pismenom obliku i upućen od strane Ministarstva za pravosuđe strane molilje Ministarstvu za pravosuđe zamoljene strane; međutim, ne isključuje se dostavljanje diplomatskim putem. Drugi način dostavljanja se može dogovoriti neposrednim dogovorom između dve ili više strana."

Deo VI

Član 6.

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koji su potpisali Konvenciju. On podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju deponuju se kod generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Protokol stupa na snagu 90 dana nakon datuma deponovanja trećeg instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

3. On stupa na snagu u odnosu na svaku državu potpisnicu koja ga ratifikuje, prihvati ili odobri naknadno, 90 dana nakon datuma deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju.

4. Država članica Saveta Evrope ne može ratifikovati, prihvatiti ili odobriti ovaj protokol a da istovremeno ili prethodno ne ratifikuje Konvenciju.

Član 7.

1. Svaka država koja je pristupila Konvenciji može pristupiti ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Pristupanje se vrši deponovanjem kod generalnog sekretara Saveta Evrope instrumenta o pristupanju koje stiče dejstvo 90 dana posle datuma njegovog deponovanja.

Član 8.

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, označiti jednu ili više teritorija na koje se primenjuje ovaj Protokol.

2. Svaka država može u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u svakom kasnijem trenutku, proširiti primenu ovog protokola izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope na svaku drugu teritoriju označenu u izjavi i čije međunarodne odnose ona obezbeđuje ili za koju je ovlašćena da zaključuje sporazume.

3. Svaka izjava data u skladu sa prethodnom tačkom može biti povučena, u pogledu svake teritorije navedene u toj izjavi, notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 9.

1. Rezerve koje izrazi država u vezi sa nekom odredbom Konvencije primenjivaće se takođe na ovaj protokol, osim ako ta država ne izrazi suprotnu nameru u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju izjaviti da zadržava pravo da:

- a) ne prihvati Deo I;
- b) ne prihvati Deo II ili ga prihvati samo u pogledu nekih krivičnih dela ili kategorija krivičnih dela spomenutih u članu 2;
- c) ne prihvati Deo III ili prihvati samo tačku 1. člana 3;
- d) ne prihvati Deo IV;

e) ne prihvati Deo V.

3. Svaka strana ugovornica koja je izrazila rezervu na osnovu prethodne tačke može istu povući izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope a koja stiče dejstvo na dan prijema.

4. Strana ugovornica koja je primenila na ovaj protokol rezervu izraženu u vezi sa nekom odredbom Konvencije ili koja je izrazila rezervu u vezi s nekom odredbom ovog protokola ne može zahtevati primenu te odredbe od strane neke druge strane ugovornice; međutim, ona može, ukoliko je rezerva delimična ili uslovna, zahtevati primenu te odredbe u onoj meri u kojoj je ona istu prihvatila.

5. Nikakva druga rezerva se ne prihvata na odredbe ovog protokola.

Član 10.

Evropski komitet za krivične probleme Saveta Evrope pratiće izvršenje ovog protokola i u posebnoj meri olakšavati rešavanje na prijateljski način svake teškoće koju bi izazvalo izvršenje Protokola.

Član 11.

1. Svaka strana ugovornica može, što se nje tiče, otkazati ovaj protokol upućivanjem notifikacije generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje stiče dejstvo šest meseci nakon datuma prijema notifikacije od strane generalnog sekretara.

3. Otkazivanje Konvencije povlači automatski otkazivanje ovog protokola.

Član 12.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta i svakoj državi koja je pristupila Konvenciji:

- a) svako potpisivanje ovog protokola;
- b) deponovanje svakog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- c) svaki datum stupanja na snagu ovog protokola shodno njegovim članovima 6. i 7;
- d) svaku izjavu dobijenu u skladu sa odredbama tač. 2. i 3. člana 8;
- e) svaku izjavu dobijenu u skladu s odredbama tačke 1. člana 9;
- f) svaku rezervu izraženu u skladu s odredbama tačke 2. člana 9;
- g) povlačenje svake rezerve izražene u skladu s odredbama tačke 3. člana 9;
- h) svaku notifikaciju dobijenu u skladu s odredbama člana 11. i datum kada otkazivanje stiče dejstvo.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu 17. marta 1978. godine, na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna, u jednom jedinom primerku koji se deponuje u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta

Evrope dostavlja overenu kopiju svakoj državi koja je potpisala i koja je pristupila.

Član 3.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavije će, u skladu sa članom 26. stav 1. Konvencije o ekstradiciji, izraziti sledeću rezervu:

"Savezna Republika Jugoslavija će odbijati izdavanje - član 6. stav 1 (a) i tranzit svojih državljana član 21. stav 2. Konvencije."

Član 4.

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će dati sledeću izjavu:

"Savezna Republika Jugoslavija će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za ekstradiciju (član 21. stav 5. Konvencije)."

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".

IZMENE

Na osnovu člana 112. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srbije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o izmeni Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima

Proglašava se Zakon o izmeni Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima, koji je donela Narodna skupština Republike Srbije na Šestoj sednici Drugog redovnog zasedanja u 2010. godini, 15. decembra 2010. godine.

PR broj 226

U Beogradu, 17. decembra 2010. godine

Predsednik Republike,
Boris Tadić, s.r.

Zakon o izmeni Zakona o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji, sa dodatnim protokolima

*Zakon je objavljen u "Službenom glasniku RS
- Međunarodni ugovori", br. 12/2010 od
17.12.2010. godine.*

Član 1.

U Zakonu o potvrđivanju Evropske konvencije o ekstradiciji sa dodatnim protokolima ("Službeni list SRJ - Međunarodni ugovori", broj 10/01), član 3. briše se.

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori".

Na osnovu člana 112. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srbije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Trećeg dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Trećeg dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, koji je donela Narodna skupština Republike Srbije na Prvoj sednici Prvog redovnog zasedanja u 2011. godini, 31. marta 2011. godine.

PR broj 18

U Beogradu, 4. aprila 2011. godine

Predsednik Republike,
Boris Tadić, s.r.

Zakon o potvrđivanju Trećeg dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

*Zakon je objavljen u "Službenom glasniku RS
- Međunarodni ugovori", br. 1/2011 od
4.4.2011. godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Treći dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 10. novembra 2010. godine u Strazburu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Protokola u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

"Third Additional Protocol to the European Convention on Extradition Strasbourg, 10.XI.2010

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,
Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater
unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond
to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition
(ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter
referred to as "the Convention"), as well as the two Additional Protocols
thereto (ETS Nos. 86 and 98), done at Strasbourg on 15 October 1975 and on
17 March 1978, respectively;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects in
order to simplify and accelerate the extradition procedure when the person
sought consents to extradition,

Have agreed as follows:

Article 1 - Obligation to extradite under the simplified procedure

Contracting Parties undertake to extradite to each other under the simplified procedure as provided for by this Protocol persons sought in accordance with Article 1 of the Convention, subject to the consent of such persons and the agreement of the requested Party.

Article 2 - Initiation of the procedure

1 When the person sought is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the Convention, the extradition referred to in Article 1 of this Protocol shall not be subject to the submission of a request for extradition and supporting documents in accordance with Article 12 of the Convention. The following information provided by the requesting Party shall be regarded as adequate by the requested Party for the purpose of applying Articles 3 to 5 of this Protocol and for taking its final decision on extradition under the simplified procedure:

a the identity of the person sought, including his or her nationality or nationalities when available;

b the authority requesting the arrest;

c the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is sought in accordance with Article 1 of the Convention;

d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment, including whether any part of the judgment has already been enforced;

e information concerning lapse of time and its interruption;

f a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;

g in so far as possible, the consequences of the offence;

h in cases where extradition is requested for the enforcement of a final judgment, whether the judgment was rendered *in absentia*.

2 Notwithstanding paragraph 1, supplementary information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the requested Party to decide on extradition.

3 In cases where the requested Party has received a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, this Protocol shall apply *mutatis mutandis*.

Article 3 - Obligation to inform the person

Where a person sought for the purpose of extradition is arrested in accordance with Article 16 of the Convention, the competent authority of the requested Party shall inform that person, in accordance with its law and without undue delay, of the request relating to him or her and of the possibility of applying the simplified extradition procedure in accordance with this Protocol.

Article 4 - Consent to extradition

1 The consent of the person sought and, if appropriate, his or her express renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be given before the competent judicial authority of the requested Party in accordance with the law of that Party.

2 Each Party shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the legal consequences. To that end, the person sought shall have the right to legal counsel. If necessary, the requested Party shall ensure that the person sought has the assistance of an interpreter.

3 Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded in accordance with the law of the requested Party.

4 Subject to paragraph 5, consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall not be revoked.

5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, declare that consent and, where appropriate, renunciation of entitlement to the rule of speciality, may be revoked. The consent may be revoked until the requested Party takes its final decision on extradition under the simplified procedure. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16, paragraph 4, of the Convention. Renunciation of entitlement to the rule of speciality may be revoked until the surrender of the person concerned. Any revocation of the consent to extradition or the renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be recorded in accordance with the law of the requested Party and notified to the requesting Party immediately.

Article 5 - Renunciation of entitlement to the rule of speciality

Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, that the rules laid down in Article 14 of the Convention do not apply where the person extradited by this State, in accordance with Article 4 of this Protocol:

a consents to extradition; or

b consents to extradition and expressly renounces his or her entitlement to the rule of speciality.

Article 6 - Notifications in case of provisional arrest

1 So that the requesting Party may submit, where applicable, a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, the requested Party shall notify it, as soon as possible and no later than ten days after the date of provisional arrest, whether or not the person sought has given his or her consent to extradition.

2 In exceptional cases where the requested Party decides not to apply the simplified procedure in spite of the consent of the person sought, it shall notify this to the requesting Party sufficiently in advance so as to allow the latter to submit a request for extradition before the period of forty days established under Article 16 of the Convention expires.

Article 7 - Notification of the decision

Where the person sought has given his or her consent to extradition, the requested Party shall notify the requesting Party of its decision with regard to the extradition under the simplified procedure within twenty days of the date on which the person consented.

Article 8 - Means of communication

For the purpose of this Protocol, communications may be forwarded through electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity, as well as through the International Criminal Police Organisation (Interpol). In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.

Article 9 - Surrender of the person to be extradited

Surrender shall take place as soon as possible, and preferably within ten days from the date of notification of the extradition decision.

Article 10 - Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 6

Where the person sought has given his or her consent after expiry of the deadline of ten days laid down in Article 6, paragraph 1, of this Protocol, the requested Party shall apply the simplified procedure as provided for in this Protocol if it has not yet received a request for extradition within the meaning of Article 12 of the Convention.

Article 11 - Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the Convention, where a person is to be extradited under a simplified procedure to the requesting Party, the following provisions shall apply:

a the request for transit shall contain the information required in Article 2, paragraph 1, of this Protocol;

b the Party requested to grant transit may request supplementary information if the information provided for in sub-paragraph a is insufficient for the said Party to decide on transit.

Article 12 - Relationship with the Convention and other international instruments

1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 13 - Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its interpretation and application.

Article 14 - Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 15 - Accession

1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 16 - Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17 - Declarations and reservations

1 Reservations made by a State to any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto.

2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part Article 2, paragraph 1, of this Protocol. No other reservation may be made.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, make the declarations provided for in Article 4, paragraph 5, and in Article 5 of this Protocol.

4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

5 Any Party which has made a reservation to Article 2, paragraph 1, of this Protocol, in accordance with paragraph 2 of this article may not claim the application of that paragraph by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that paragraph in so far as it has itself accepted it.

Article 18 - Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 19 - Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 14 and 15;
- d any declaration made in accordance with Article 4, paragraph 5, Article 5, Article 16 and Article 17, paragraph 1, and any withdrawal of such a declaration;
- e any reservation made in accordance with Article 17, paragraph 2, and any withdrawal of such a reservation;
- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 18 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 10th day of November 2010, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

TREĆI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI Strazbur, 10. novembar 2010. godine

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,
s obzirom na to da je cilj Saveta Evrope da postigne veće jedinstvo među svojim članicama,
u želji da pojačaju svoju pojedinačnu i kolektivnu spremnost da odgovore na kriminal;

imajući u vidu odredbe Evropske konvencije o ekstradiciji (ETS br. 24) koja je otvorena za potpisivanje u Parizu, 13. decembra 1957. godine (u daljem tekstu Konvencija) kao i dva dodatna protokola uz nju (ETS br. 86 i 98), sačinjena u Strazburu 15. oktobra 1975, odnosno 17. marta 1978. godine;

smatrajući da je celishodno da se Konvencija dopuni u izvesnim aspektima, kako bi se pojednostavio i ubrzao postupak izručenja onda kada lice čije se izručenje traži pristaje na izručenje,

sporazumele su se o sledećem:

Član 1. - Obaveza izručenja po pojednostavljenom postupku

Strane ugovornice se obavezuju da će u skladu sa pojednostavljenim postupkom propisanim ovim protokolom izdavati lica čije se izručenje traži u skladu sa članom 1. Konvencije, pod uslovom da su ta lica dala pristanak i da je zamoljena Strana saglasna.

Član 2. - Pokretanje postupka

1. Kada je traženo lice predmet zahteva za privremeno pritvaranje u skladu sa članom 16. Konvencije, izručenje iz člana 1. ovog protokola ne podleže podnošenju molbe i prpratnih pismena u skladu sa članom 12. Konvencije. Sledeće informacije koje dostavi Strana molilja zamoljena Strana će smatrati odgovarajućima u smislu primene članova 3. i 5. ovog protokola radi donošenja konačne odluke o izručenju po pojednostavljenom postupku:

a. identitet traženog lica, uključujući podatke o njegovom ili njenom državljanstvu ili državljanstvima ako su dostupni;

b. organ vlasti koji traži hapšenje;

v. postojanje naloga za hapšenje, odnosno drugih pismena koja imaju isto pravno dejstvo ili izvršne presude, kao i potvrda da je lice traženo u skladu sa članom 1. Konvencije;

g. priroda i pravni opis krivičnog dela, uključujući tu i podatke o maksimalnoj zaprećenoj kazni ili kazni izrečenoj u pravosnažnoj presudi, uključujući tu i podatke o tome da li je već izvršen bilo koji deo presude;

d. podaci o zastarelosti i njenim prekidima;

đ. opis okolnosti pod kojima je krivično delo počinjeno, uključujući tu podatke o vremenu, mestu i stepenu umešanosti traženog lica;

e. u meri u kojoj je to moguće, informacije o posledicama krivičnog dela;

ž. u slučajevima kada se izručenje traži radi izvršenja pravosnažne presude, podatak o tome da li je presuda izrečena u odsustvu (*in absentia*).

2. Bez obzira na stav 1, mogu biti tražene dodatne informacije ako podaci koji su dostavljeni shodno navedenom stavu nisu dovoljni da bi na osnovu njih zamoljena Strana donela odluku o izručenju.

3. U slučajevima kada zamoljena Strana dobije molbu za izručenje u skladu sa članom 12. Konvencije, ovaj protokol se primenjuje *mutatis mutandis*.

Član 3. - Obaveza obaveštavanja lica o kome je reč

Kada je lice čije se izručenje traži privremeno pritvoreno u skladu sa članom 16. Konvencije, nadležni organ zamoljene Strane obavestiće to lice, u skladu sa zakonom i bez nepotrebnog odlaganja, o zahtevu koji se na njega ili nju odnosi, kao i o mogućnosti primene pojednostavljenog postupka izručenja u skladu sa ovim protokolom.

Član 4. - Pristanak na izručenje

1. Pristanak traženog lica i, ako je to primereno, njegovo odnosno njeno izričito odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti, treba da budu dati pred nadležnim sudskim organom zamoljene Strane u skladu sa zakonima te Strane.

2. Svaka Strana donosi mere koje su neophodne kako bi se obezbedilo da pristanak i, tamo gde je to primenjivo, odricanje iz stava 1. budu ustanovljeni na način koji će pokazati da je lice o kome je reč taj pristanak, odnosno to odricanje dalo dobrovoljno i potpuno svesno svih pravnih posledica. U tom cilju, traženo lice ima pravo na pravnog zastupnika. Ako je potrebno, zamoljena Strana će traženom licu obezbediti i pomoć prevodioca.

3. Pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje navedeni u stavu 1, moraju biti dati u skladu sa zakonom zamoljene Strane.

4. U zavisnosti od stava 5. pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje iz stava 1. ne mogu biti opozvani.

5. Svaka država može da, u trenutku potpisivanja ili u trenutku deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, izjavi da pristanak i, gde je to primenjivo, odricanje od prava na pravilo specijalnosti, mogu biti povučeni. Pristanak može biti povučen dok zamoljena Strana ne donese konačnu odluku o izručenju prema pojednostavljenom postupku. U tom slučaju, period između obaveštenja o pristanku i obaveštenja o povlačenju tog pristanka ne uzima se u obzir kod utvrđivanja rokova predviđenih članom 16. stav 4. Konvencije. Odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti može biti opozvano sve dok ne dođe do predaje lica o kome je reč. Svako povlačenje pristanka na izručenje ili odricanja od prava na primenu prava specijalnosti daje se u skladu sa zakonom zamoljene Strane i o njemu se bez odlaganja obaveštava Strana molilja.

Član 5. - Odricanje od prava na primenu pravila specijalnosti

Svaka država može da izjavi, u trenutku potpisivanja ili prilikom deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili u bilo kom kasnijem trenutku, da se pravila sadržana u članu 14. Konvencije ne primenjuju kada lice koje ta država izdaje, u skladu sa članom 4. ovog protokola:

- a. pristane na izručenje; ili
- b. pristane na izručenje i izričito se odrekne svog prava na pravilo specijalnosti.

Član 6. - Obaveštenja u slučaju privremenog pritvaranja

1. Kako bi Strana molilja mogla, tamo gde je to primenjivo, da podnese molbu za izručenje u skladu sa članom 12. Konvencije, zamoljena Strana će je obavestiti, što je pre moguće a najkasnije deset dana od dana privremenog pritvaranja, da li je traženo lice dalo ili nije dalo pristanak na izručenje.

2. U izuzetnim slučajevima kada zamoljena Strana odluči da ne primeni pojednostavljeni postupak uprkos pristanku traženog lica, ona o tome obaveštava Stranu molilju dovoljno unapred kako bi joj omogućila da podnese molbu za izručenje pre isteka perioda od 40 dana ustanovljenog u članu 16. Konvencije.

Član 7. - Obaveštavanje o odluci

Kada je traženo lice dalo svoj pristanak na izručenje, zamoljena Strana obaveštava Stranu molilju o svojoj odluci u pogledu izručenja po pojednostavljenom postupku u roku od 20 dana od dana pristanka traženog lica.

Član 8. - Sredstva komunikacije

U smislu ovog protokola, komunikacije se mogu obavljati elektronskim ili nekim drugim putem kojim će se proslediti pismeni dokazi, u skladu sa uslovima koji Stranama omogućuju da utvrde verodostojnost, kao i preko Međunarodne kriminalističko-policijske organizacije (Interpol). U svakom slučaju, strana o kojoj je reč dostaviće, na zahtev i u svakom trenutku, originale ili overene kopije dokumenata.

Član 9. - Predaja lica koje se izručuje

Predaja će biti obavljena što je pre moguće, a po mogućstvu u roku od deset dana od datuma obaveštavanja o odluci o izručenju.

Član 10. - Pristanak dat po isteku roka određenog u članu 6.

Kada traženo lice da pristanak po isteku roka od deset dana navedenog u članu 6. stav 1. ovog protokola, zamoljena Strana primenjuje pojednostavljeni postupak iz ovog protokola, ukoliko još nije dobila molbu za izručenje u smislu člana 12. Konvencije.

Član 11. - Tranzit

U slučaju tranzita shodno uslovima navedenim u članu 21. Konvencije, kada lice treba da bude izdato Strani molilji u skladu sa pojednostavljenim postupkom primenjuju se sledeće odredbe:

a. zahtev za tranzit treba da sadrži sve podatke predviđene članom 2. stav 1. ovog protokola;

b. Strana od koje se traži da odobri tranzit može da zahteva da joj se dostave dodatne informacije, ako informacije navedene u tački a. nisu dovoljne da bi ta Strana na osnovu njih donela odluku o tranzitu.

Član 12. - Odnos sa Konvencijom i drugim međunarodnim instrumentima

1. Reči i izrazi koji se koriste u ovom protokolu tumače se u smislu Konvencije. Kada je reč o Stranama ovog protokola, odredbe Konvencije se, *mutatis mutandis*, primenjuju u meri u kojoj su kompatibilne sa odredbama ovog protokola.

2. Odredbe ovog protokola ni na koji način ne utiču na primenu člana 28. st. 2. i 3. Konvencije, u vezi sa odnosima između Konvencije i bilateralnih ili multilateralnih ugovora.

Član 13. - Prijateljsko rešavanje

Evropski komitet za probleme kriminala Saveta Evrope biće obaveštavan o primeni ovog protokola i činiće sve što je neophodno radi omogućavanja prijateljskog rešavanja bilo koje poteškoće, koja može da proistekne u vezi s njegovim tumačenjem i primenom.

Član 14. - Potpis i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su Strane ugovornice Konvencije ili su potpisale Konvenciju. On podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Država potpisnica ne može da potvrdi, prihvati ili odobri ovaj protokol ako prethodno nije potvrdila, prihvatila ili odobrila Konvenciju ili ako to istovremeno ne učini. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, deponuju se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca posle deponovanja trećeg instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju.

3. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja kasnije deponuje svoj instrument o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja.

Član 15. - Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica a pristupila je Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Takvo pristupanje se vrši deponovanjem instrumenta o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. U odnosu na bilo koju državu koja mu pristupa, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma deponovanja instrumenta o pristupanju.

Član 16. - Teritorijalna primena

1. Svaka država može da, prilikom potpisivanja ili deponovanja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ovaj protokol primenjuje.

2. Svaka država može da, u bilo kom kasnijem trenutku, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, proširi primenu ovog protokola na bilo koju drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju, Protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar takvu izjavu primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obaveštenja upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od šest meseci nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Član 17. - Izjave i rezerve

1. Rezerve koje je neka država stavila na bilo koju odredbu Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju primenjuju se i na ovaj protokol, sem ukoliko država izjavi drugačije u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto to važi za svaku izjavu datu u odnosu na bilo koju odredbu ili shodno bilo kojoj odredbi Konvencije ili dva dodatna protokola uz nju.

2. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju da izjavi da koristi pravo da ne prihvati u celosti ili delimično član 2. stav 1. ovog protokola. Nikakva druga rezerva ne može biti stavljena.

3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, ili u bilo kom kasnijem trenutku, da podnese izjavu shodno članu 4. stav 5. i shodno članu 5. ovog protokola.

4. Svaka država može u celosti ili delimično da povuče svoju rezervu ili izjavu koju je dala u skladu sa ovim protokolom, putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope, koja stupa na snagu danom prijema.

5. Nijedna strana koja je iznela rezervu u odnosu na član 2. stav 1. ovog protokola, u skladu sa stavom 2. ovog člana, ne može zahtevati da druga strana primeni taj stav. Ona, međutim, može, ako je njena rezerva delimična ili uslovna, zahtevati primenu tog stava u onoj meri u kojoj ga je ona sama prihvatila.

Član 18. - Otkazivanje

1. Svaka Strana može, što se nje same tiče, da otkáže ovaj protokol slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu koji sledi posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar Saveta Evrope primio obaveštenje.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumeva i otkazivanje ovog protokola.

Član 19. - Obaveštenje

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom protokolu o:

- a. svakom potpisivanju;
- b. deponovanju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v. svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 14. i 15;
- g. svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 4. stav 5, čl. 5, 16. i članom 17. stav 1. i o svakom povlačenju takve izjave;
- d. svakoj rezervi izjavljenoj u skladu sa članom 17. stav 2. i svakom povlačenju takve rezerve;
- đ. svakom obaveštenju dobijenom u skladu sa odredbama člana 18. i o datumu kada to otkazivanje proizvodi dejstvo;
- e. svakom drugom postupku, izjavi, obaveštenju ili saopštenju u vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu čega su dole potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Strazburu, 10. novembra 2010. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku, koji se deponuju u arhivama Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope i državama koje nisu članice a pristupile su Konvenciji."

Član 3.

O izvršavanju ovog protokola stara se ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori".

Na osnovu člana 112. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srbije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, koji je donela Narodna skupština Republike Srbije na Četvrtoj sednici Drugog redovnog zasedanja u 2013. godini, 26. novembra 2013. godine.

PR broj 120

U Beogradu, 27. novembra 2013. godine

Predsednik Republike,
Tomislav Nikolić, s.r.

Zakon o potvrđivanju Četvrtog dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji

*Zakon je objavljen u "Službenom glasniku RS
- Međunarodni ugovori", br. 13/2013 od
27.11.2013. godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Četvrti dodatni protokol uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji, sačinjen 20. septembra 2012. godine u Beču, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Protokola u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

ČETVRTI DODATNI PROTOKOL UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI

Beč, 20. septembar 2012. godine

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog protokola,
Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da se ostvari veće jedinstvo između članica;

U želji jačanja njihovih pojedinačnih i kolektivnih mogućnosti za suprotstavljanje kriminalu;

S obzirom na odredbe Evropske Konvencije o ekstradiciji (ETS br. 24) koja je otvorena za potpisivanje 13. decembra 1957. godine u Parizu (u daljem tekstu "Konvencija"), kao i tri dodatna protokola (ETS br 86 i 98, CETS br. 209), sačinjena u Strazburu 15. oktobra 1975. godine, 17. marta 1978. godine i 10. novembra 2010. godine;

Smatrajući celishodnim da se određene odredbe Konvencije unaprede i dopune u određenim aspektima, s obzirom na razvoj međunarodne saradnje u krivičnim stvarima, nakon što su Konvencija i njeni dodatni protokoli stupili na snagu;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1

Zastarelost

Član 10. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Zastarelost

1. Izručenje se neće odobriti ako je nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema zakonodavstvu strane molilje.

2. Izručenje se neće odbiti ako bi zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne nastupila, prema zakonodavstvu zamoljene strane.

3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da izjavi da koristi pravo da ne prihvati stav 2:

a. kada se molba za izručenje odnosi na krivična dela za koja je ta država nadležna po svom krivičnom zakonu; i/ili

b. ako domaće zakonodavstvo izričito zabranjuje izručenje u slučaju nastupanja zastarelosti krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, prema njenom zakonodavstvu.

4. Prilikom utvrđivanja da li je, prema domaćem zakonodavstvu, nastupila zastarelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne, svaka strana koja je dala izjavu, u skladu sa stavom 3. ovog člana, će uzeti u obzir, u skladu sa domaćim zakonom, sve radnje i događaje koji su se desili na teritoriji strane molilje, u meri u kojoj te radnje ili događaji iste vrste utiču na prekid ili obustavu zastarelosti na teritoriji zamoljene strane."

Član 2

Molba i dokazi

1. Član 12. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Molba i dokazi

1. Molba se sačinjava u pisanoj formi. Molbu upućuje Ministarstvo pravde ili drugi nadležni organ strane molilje Ministarstvu pravde ili drugom nadležnom organu zamoljene strane. Država koja želi da odredi neki drugi nadležni organ umesto Ministarstva pravde će o tome obavestiti Generalnog sekretara Saveta Evrope u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, kao i o svim naknadnim promenama nadležnog organa.

2. Molbi se prilažu:

a. kopija odluke o osudi i kazni ili naloga za pritvaranje koji može odmah da se izvrši ili naloga za hapšenje ili drugog naloga koji ima isto dejstvo i koji je izdat u skladu sa postupkom propisanim zakonom strane molilje;

b. opis krivičnih dela zbog kojih se izručenje traži, vreme i mesto izvršenja dela, pravna kvalifikacija, tekst zakonskih odredaba koje se na njih odnose, uključujući odredbe koje se odnose na zastarelost, koji se moraju navesti što je moguće preciznije;

v. prepis zakonskih odredaba koje se primenjuju na dela ili, u slučaju da to nije moguće, izjavu o pravu koje se primenjuje, kao i što precizniji opis lica koje se traži i svako drugo obaveštenje pogodno za utvrđivanje njegovog identiteta, državljanstva i mesta boravišta."

2. Član 5. Drugog dodatnog protokola uz Konvenciju se neće primenjivati između strana ugovornica ovog protokola.

Član 3

Pravilo specijalnosti

Član 14. Konvencije se zamenjuje sledećim odredbama:

"Pravilo specijalnosti

1. Izručeno lice neće biti lišeno slobode, krivično gonjeno, suđeno, osuđeno ili pritvoreno radi izvršenja odluke o kazni ili naloga za pritvaranje, niti podvrgnuto bilo kakvom drugom obliku ograničenja lične slobode za bilo koje delo učinjeno pre predaje, a koje nije predmet izručenja, osim u sledećim slučajevima:

a. ako strana koja ga je izručila na to pristane. U tu svrhu biće podnet zahtev za davanje saglasnosti sa priložima predviđenim u članu 12. i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica, koja se odnosi na predmetna krivična dela. Ovaj pristanak će se dati u slučaju da krivično delo za koje se traži može biti predmet izručenja na osnovu ove konvencije. Odluka će biti doneta u što kraćem roku, a najkasnije 90 dana nakon prijema zahteva za davanje saglasnosti. Ukoliko zamoljena strana nije u mogućnosti da ispoštuje rok iz ovog stava, ona će o tome obavestiti stranu molilju, navodeći razloge za odlaganje i vreme potrebno za donošenje te odluke;

b. ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju strane kojoj je bilo predato u roku od 30 dana od njegovog konačnog puštanja iz zatvora, ili se na nju ponovo vratilo.

2. Međutim, strana molilja može:

a. da sprovodi istragu, izuzimajući mere kojima se ograničava lična sloboda tog lica;

b. da preduzima neophodne mere u skladu sa svojim zakonom, uključujući i suđenje u odsustvu, radi sprečavanja nastupanja pravnih posledica zastarelosti;

v. da preduzima neophodne mere radi vraćanja tog lica sa svoje teritorije.

3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju ili naknadno, izjaviti da, pored slučajeva iz stava 1, strana molilja koja je dala istu izjavu može, kada je zahtev za davanje saglasnosti podnet u skladu sa stavom 1. tačka a, ograničiti ličnu slobodu izručenog lica, pod uslovom da:

a. strana molilja u trenutku predaje zahteva za davanje saglasnosti u skladu sa stavom 1. tačka a ili kasnije, obavesti o datumu početka ograničenja;

b. nadležni organ zamoljene strane izričito potvrdi prijem ovog obaveštenja.

Zamoljena strana u bilo koje vreme može izraziti nesaglasnost sa tim ograničenjem, čime će strana molilja biti obavezana i obustaviti ograničenje, uz puštanje na slobodu izručenog lica, kada je to moguće.

4. Kada se opis dela koje je predmet optužbe, promeni u toku krivičnog postupka, izručeno lice će biti procesuirano ili osuđeno, ako se to delo po svojim konstitutivnim elementima i prema novom opisu može smatrati delom za koje je izručenje moguće."

Član 4

Izručenje u korist treće države

Tekst člana 15. Konvencije postaje stav 1. ovog člana i dodaje se sledeći stav koji glasi:

"2. Zamoljena strana će doneti odluku o davanju saglasnosti iz stava 1. u što kraćem roku, a najkasnije 90 dana od dana prijema zahteva za davanje saglasnosti, odnosno prijema dokumenata iz člana 12. stav 2. Kada zamoljena strana nije u mogućnosti da postupi u roku iz ovog stava, o tome će obavestiti stranu molilju, navodeći razloge za odlaganje i vreme potrebno za donošenje te odluke."

Član 5

Tranzit

Član 21. Konvencije zamenjuje se sledećim odredbama:

"Tranzit

1. Tranzit preko teritorije jedne od strana ugovornica odobriće se na zahtev, pod uslovom da se ne radi o krivičnom delu za koje zamoljena strana za tranzit smatra da je političke ili čisto vojne prirode imajući u vidu čl. 3. i 4. ove konvencije.

2. Zahtev za tranzit sadrži sledeće podatke:

a. identitet lica koje se izručuje, uključujući državljanstvo ili više državljanstava kada je to slučaj;

- b. organ koji traži tranzit;
 - v. nalog za hapšenje ili drugi nalog sa istim pravnim dejstvom ili izvršna presuda, kao i potvrda da će to lice biti izručeno;
 - g. vrsta i opis krivičnog dela, uključujući maksimalnu kaznu ili kaznu koja je izrečena u pravnosnažnoj presudi;
 - d. opis okolnosti u kojima je krivično delo izvršeno, uključujući vreme, mesto i stepen krivične odgovornosti lica čije izručenje se traži.
3. U slučaju neplaniranog sletanja, strana molilja će odmah potvrditi postojanje jednog od dokumenata iz člana 12. stav 2. tačka a. Ta potvrda će se smatrati zahtevom za privremeno pritvaranje iz člana 16, i strana molilja će predati zahtev za tranzit državi na čijoj teritoriji je došlo do sletanja.
4. Tranzit državljanina države zamoljene za tranzit, u smislu člana 6. može da bude odbijen.
5. Međutim, svaka država može da izjavi prilikom potpisivanja ove konvencije ili polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da će odobriti tranzit nekog lica samo pod istim uslovima koji važe za izručenje ili pod nekim od ovih uslova.
6. Tranzit izručenog lica neće se vršiti preko bilo koje teritorije, ako postoji verovatnoća da bi na njoj mogao biti ugrožen njegov život ili sloboda zbog rasne pripadnosti, vere, državljanstva ili političkih ubeđenja."

Član 6

Kanali i sredstva komunikacije

Konvencija se dopunjuje sledećim odredbama:

"Kanali i sredstva komunikacije

1. U smislu ove konvencije, komunikacija se može obavljati elektronskim ili nekim drugim putem, kojim će se proslediti pismeni dokazi, u skladu sa uslovima koji stranama omogućuju da utvrde verodostojnost. Jedna strana će na zahtev druge strane i u svakom trenutku, dostaviti originale ili overene kopije dokumenata.
2. Učešće Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol) ili diplomatskih kanala nije isključeno.
3. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da stavi rezervu u vezi sa čl. 12. i 14. stav 1. tačka a. ove konvencije, da traži original ili overenu kopiju molbe i prpratne dokumentacije."

Član 7

Odnos sa Konvencijom i drugim međunarodnim instrumentima

1. Reči i izrazi koji se koriste u ovom protokolu tumače se u smislu Konvencije. Kada je reč o stranama ugovornicama ovog protokola, odredbe Konvencije se, mutatis mutandis, primenjuju u meri u kojoj su kompatibilne sa odredbama ovog protokola.

2. Odredbe ovog protokola ni na koji način ne utiču na primenu člana 28. st. 2. i 3. Konvencije u vezi sa odnosima između Konvencije i bilateralnih ili multilateralnih ugovora.

Član 8

Mirno rešavanje

Konvencija se dopunjuje sledećim odredbama:

"Mirno rešavanje

Evropski Komitet za krivična pitanja Saveta Evrope biće obaveštavan o primeni Konvencije i njenih dodatnih protokola i učiniće sve što je neophodno radi omogućavanja mirnog rešavanja bilo kog spora koji može da proistekne u vezi sa njihovim tumačenjem i primenom."

Član 9

Potpis i stupanje na snagu

1. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope koje su strane ugovornice Konvencije ili su potpisale Konvenciju. On podleže potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju. Potpisnica ne može da potvrdi, prihvati ili odobri ovaj protokol ako prethodno nije potvrdila, prihvatila ili odobrila Konvenciju, ili ako to istovremeno ne učini. Instrumenti o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju polažu se kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca posle polaganja trećeg instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju.

3. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja kasnije položi svoj instrument o potvrđivanju, prihvatanju ili odobravanju, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma polaganja.

Član 10

Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica, a pristupila je Konvenciji, može da pristupi ovom protokolu posle njegovog stupanja na snagu.

2. Takvo pristupanje se vrši polaganjem instrumenata o pristupanju kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

3. U odnosu na svaku državu koja mu pristupa, ovaj protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu nakon isteka perioda od tri meseca od datuma polaganja instrumenta o pristupanju.

Član 11

Vremensko važenje

Ovaj protokol će se primenjivati na zahteve koji budu primljeni nakon stupanja na snagu Protokola između strana ugovornica.

Član 12

Teritorijalna primena

1. Svaka država može, prilikom potpisivanja ili polaganja svog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, da naznači teritoriju ili teritorije na kojima se ovaj protokol primenjuje.

2. Svaka država može, u bilo kom kasnijem trenutku, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, da proširi primenu ovog protokola na bilo koju drugu teritoriju naznačenu u izjavi. U odnosu na tu teritoriju Protokol stupa na snagu prvog dana u mesecu posle isteka perioda od tri meseca nakon datuma kada je Generalni sekretar tu izjavu primio.

3. Svaka izjava data u skladu sa dva prethodna stava može da se, u odnosu na bilo koju teritoriju naznačenu u njoj, povuče na osnovu obaveštenja upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope. Povlačenje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu posle isteka perioda od šest meseci nakon datuma kada je Generalni sekretar takvo obaveštenje primio.

Član 13

Izjave i rezerve

1. Rezerve koje je neka država stavila na bilo koju odredbu Konvencije i njenih dodatnih protokola, koje nisu izmenjene ovim protokolom, primenjuju se i na ovaj protokol, osim ukoliko država izjavi drugačije u trenutku potpisivanja ili prilikom polaganja instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju. Isto to važi za svaku izjavu datu u odnosu na bilo koju odredbu ili shodno bilo kojoj odredbi Konvencije ili njenih dodatnih protokola.

2. Rezerve i izjave stavljene od strane države na bilo koju odredbu Konvencije koja je izmenjena ovim protokolom neće se primenjivati između strana ugovornica ovog protokola.

3. Na odredbe ovog protokola ne mogu se staviti rezerve, osim rezervi iz člana 10. stav 3. i člana 21. stav 5. Konvencije, kako predviđa ovaj protokol i članu 6. stav 3. ovog protokola. Uzajamnost se može primeniti u vezi sa svakom stavljenom rezervom.

4. Svaka država može u celosti ili delimično da povuče rezervu ili izjavu koju je dala u skladu sa ovim protokolom, putem izjave upućene Generalnom sekretaru Saveta Evrope, koja stupa na snagu danom prijema.

Član 14

Otkazivanje

1. Svaka strana ugovornica može, ako je to u njenom interesu, da otkáže ovaj protokol slanjem obaveštenja Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana u mesecu po isteku perioda od šest meseci nakon datuma kada je Generalni sekretar Saveta Evrope primio obaveštenje.

3. Otkazivanje Konvencije automatski podrazumeva i otkazivanje ovog protokola.

Član 15

Obaveštenja

Generalni sekretar Saveta Evrope obaveštava države članice Saveta Evrope i svaku državu koja je pristupila ovom protokolu o:

- a. svakom potpisivanju;
- b. polaganju svakog instrumenta o potvrđivanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju;
- v. svakom datumu stupanja na snagu ovog protokola u skladu sa čl. 9. i 10;
- g. svakoj rezervi stavljenoj u skladu sa članom 10. stav 3. i članom 21. stav 5. Konvencije izmenjenim ovim protokolom, kao i članom 6. stav 3. ovog protokola, i o svakom povlačenju takve rezerve;
- d. svakoj izjavi datoj u skladu sa članom 12. stav 1. i članom 14. stav 3. Konvencije izmenjenim ovim protokolom, kao i članom 12. ovog protokola, i o svakom povlačenju takve izjave;
- đ. svakom obaveštenju dobijenom u skladu sa članom 14. i o datumu kada to otkazivanje proizvodi dejstvo;
- e. bilo kom drugom postupku, izjavi, obaveštenju ili saopštenju i vezi sa ovim protokolom.

U potvrdu navedenog su dolepotpisani, propisno ovlašćeni u tom cilju, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno u Beču, dana 20. septembra 2012. godine na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna, u po jednom primerku koji se polažu u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope dostavlja overene kopije svakoj državi članici Saveta Evrope i državama koje nisu članice, a pristupile su Konvenciji."

Član 3.

O izvršavanju ovog protokola stara se ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori."

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

Proglašavam **Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine.

Broj: 01-1975/2

Podgorica, 30.12.2013. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 na Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na šestoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 23. decembra 2013. godine, donijela je

Zakon o potvrđivanju Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13.

decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene

*Zakon je objavljen u "Službenom listu CG -
Međunarodni ugovori", br. 1/2014 od
15.1.2014. godine.*

Član 1

Potvrđuje se Dodatni bilateralni ugovor uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene, potpisan u Podgorici, između Crne Gore i Republike Italije, 25. jula 2013. godine, u originalu na crnogorskom, engleskom i italijanskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom i engleskom jeziku, glasi:

DODATNI BILATERALNI UGOVOR UZ EVROPSKU KONVENCIJU O EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE KOJI IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE

Crna Gora i Republika Italija;

U želji da unaprijede saradnju između svoje dvije zemlje u oblasti izručenja, naročito u odnosu na predaju i tranzit svojih državljana;

Budući da Crna Gora, potpisnica Evropske konvencije o ekstradiciji od 6. juna 2006. godine, nije povukla izjavu u odnosu na čl. 6 (1) i 21 (2) navedene konvencije koju je u odnosu na ove članove dala Savezna Republika Jugoslavija 30. septembra 1992. godine, prilikom deponovanja svog instrumenta pristupanja konvenciji, kojom trenutno Crna Gora odbija da preda i obavi tranzit svojih državljana;

Imajući u vidu da, u skladu sa ovim ugovorom, ugovorne strane više neće biti u obavezi da odbiju da izruče i obavljaju tranzit svojih državljana;

Navodeći da odredbe predviđene Evropskom konvencijom o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine ostaju na snazi u odnosu na bilo koje drugo pitanje koje nije predviđeno ovim Ugovorom;

Saglasile su se kako slijedi:

Izručenje državljana

Član 1

(1) Zamoljena država, u skladu sa odredbama Evropske konvencije, može da izruči sopstvene državljane koje potražuje država molilja u cilju pokretanja krivičnog postupka za krivična djela za koja se, prema propisima obje države, može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i više ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmaje pet godina.

(2) Kada se izručenje zahtijeva za svrhe izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda, zamoljena država može sama da izvrši tu sankciju ili da naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

(3) Kada se izručenje traži za svrhe pokretanja krivičnog postupka, izručenje može da podliježe povratku traženog lica u zamoljenu državu nakon što se protiv njega/nje završi sudski postupak, kako bi se izvršila izrečena kazna ili druga mjera kojom mu/joj se ograničava lična sloboda a koju je izrekla država molilja.

(4) Ako se zahtjev za izručenje odnosi na dva ili više djela, od kojih svako predstavlja krivično djelo u skladu sa propisima obje države, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava uslove predviđene stavom 1 ovog člana, zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta djela.

Tranzit državljana

Član 2

Pod istim uslovima predviđenim članom 1 ovog Ugovora, zamoljena država može da dozvoli tranzit preko svoje teritorije onog lica koje treća zemlja izručuje drugoj strani u skladu sa odredbama Evropske konvencije o ekstradiciji, izuzev u slučajevima kad to nije moguće iz razloga javnog reda i mira.

Stupanje na snagu

Član 3

(1) Ovaj Ugovor stupa na snagu šezdeset dana od dana prijema posljednjeg obavještenja kojim ugovorna strana zvanično saopštava drugoj diplomatskim putem, da je procedura potvrđivanja ugovora na nacionalnom nivou završena.

(2) Ovaj Ugovor se može mijenjati u bilo koje vrijeme pisanom saglasnošću između ugovornih strana. Svaka izmjena stupa na snagu u skladu sa istim postupkom predviđenim u stavu 1 ovog člana i postaje integralni dio ovog Ugovora.

(3) Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna strana može otkazati ovaj Ugovor u bilo koje vrijeme pisanim obavještenjem

upućenim drugoj strani diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu 180 dana od dana upućivanja navedenog obavještenja i ne utiče na postupke koji su započeti prije otkazivanja.

(4) Ovaj Ugovor se primjenjuje u pogledu svakog zahtjeva koji se podnese nakon što Ugovor stupi na snagu, i na krivična djela koja su izvršena prije njegovog stupanja na snagu.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, doljepotpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u Podgorici, dana 25. 07. 2013. godine u dva originalna primjerka na crnogorskom, italijanskom i engleskom jeziku.

U slučaju razlika u tumačenju, vjerodostojna je verzija na engleskom jeziku.

ZA VLADU CRNE GORE

Duško Marković, s.r.

Ministar pravde

ZA VLADU REPUBLIKE ITALIJE

Anamarie Kančelieri, s.r.

Ministarka pravde

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj 24-9/13-9/4

EPA 292 XXV

Podgorica, 23. decembar 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

PREDSJEDNIK,

Ranko Krivokapić, s.r.